

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το παρόν σχέδιο νόμου κυρώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα.

I. Επί της Συμβάσεως που κυρώνεται με το παρόν σχέδιο νόμου

A. Η Σύμβαση του ΟΗΕ για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική παγκόσμια Σύμβαση αναφορικά με την προστασία και τις μη ναυσιπλοϊκές χρήσεις διασυνοριακών υδατορευμάτων, η οποία στοχεύει στην ανάδειξη, διατήρηση, διαχείριση και προστασία των διασυνοριακών υδατορευμάτων και στη βιώσιμη χρήση τους. Η Σύμβαση υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ με την απόφασή της 51/229 το 1997 με 103 ψήφους υπέρ, 3 ψήφους κατά (Τουρκία, Κίνα και Μπουρούντι) και 27 αποχές. Παρά την ευρεία αποδοχή της, ωστόσο, δεν έχει ακόμα τεθεί σε ισχύ, διότι δεν έχει συγκεντρώσει μέχρι στιγμής τον απαιτούμενο αριθμό επικυρώσεων (35), ενώ επί του παρόντος την έχουν επικυρώσει/αποδεχθεί /εγκρίνει ή έχουν προσχωρήσει στη Σύμβαση και έτσι έχουν καταστεί Συμβαλλόμενα Μέρη 17 Κράτη, ενώ 3 Κράτη είναι στη διαδικασία να καταστούν Συμβαλλόμενα Μέρη. Από τα όμορα στην Ελλάδα Κράτη (Αλβανία, ΠΓΔΜ, Βουλγαρία, Τουρκία) κανένα δεν έχει, μέχρι στιγμής, καταστεί Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση. Από τα δε Κράτη - Μέλη της ΕΕ έχουν επικυρώσει ή προσχωρήσει στη Σύμβαση η Γερμανία, η Φινλανδία, η Ουγγαρία, η Ολλανδία, η Πορτογαλία και η Σουηδία ενώ η Ισπανία και το Λουξεμβούργο είναι στη διαδικασία να καταστούν Συμβαλλόμενα Μέρη. Εξάλλου κατά τη Σύμβαση προβλέπεται (άρθρο 35 παρ. 1) και η συμμετοχή περιφερειακών οργανισμών οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Η Σύμβαση έχει τον χαρακτήρα συνθήκης-πλαισίου που περιγράφει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που καλούνται να αναλάβουν οι χώρες οι οποίες μοιράζονται κοινά υδατικά ρεύματα. Κατά τον τρόπο αυτό προωθεί τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που στοχεύουν στην ανάπτυξη σχέσεων διεθνούς συνεργασίας και καλής γειτονίας, στον τομέα της διαχείρισης υδάτων.

B. Στην Ελλάδα το ισχύον θεσμικό πλαίσιο για τα διασυνοριακά ύδατα απαρτίζεται κυρίως από τη Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη (Ελσίνκι 1992) για την προστασία και χρήση διασυνοριακών υδάτων και λιμνών, η οποία έχει κυρωθεί από την Ελλάδα και τεθεί σε ισχύ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και την Ευρωπαϊκή Οδηγία Πλαίσιο για τα νερά 2000/60 και συναφείς πράξεις της κοινοτικής νομοθεσίας που έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη.

Περαιτέρω, στα διασυνοριακά ύδατα εφαρμόζονται και δύο άλλες Συμβάσεις της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη του ΟΗΕ με γενικότερο πεδίο εφαρμογής,

δηλαδή η Σύμβαση του Espoo(1991) για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο (ν. 2540/1997, ΦΕΚ 249 Α΄) και η Σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των βιομηχανικών ατυχημάτων (ν. 2546/1997, ΦΕΚ 256 Α).

Γ. Η κύρωση από την Ελλάδα της εν λόγω Σύμβασης θα συμβάλλει στο να τεθεί σε ισχύ μόλις συγκεντρωθεί ο απαραίτητος αριθμός επικυρώσεων ή προσχωρήσεων (35), και έτσι θα δοθεί η δυνατότητα να αποκτηθεί ένα σημαντικό εργαλείο που θα θέτει τα ελάχιστα όρια προστασίας και βιώσιμης διαχείρισης του νερού σε χώρες από τις οποίες απουσιάζει το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο προστασίας και διαχείρισης διασυνοριακών υδάτων. Κατά τον τρόπο αυτό, εν απουσία άλλων διμερών ή πολυμερών Συνθηκών, θα ισχύουν οι διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Παράλληλα, η θέση σε ισχύ της Σύμβασης θα αποτελέσει τη βάση για τη συνομολόγηση άλλων περιφερειακών Συνθηκών και θα ενισχύσει τις υπάρχουσες. Ιδιαίτερα στην εποχή μας, που ασκούνται ολοένα μεγαλύτερες πιέσεις στο ζήτημα του νερού λόγω της κλιματικής αλλαγής και απειλούνται πληθυσμοί, οικοσυστήματα και οικονομικές δραστηριότητες που στηρίζονται στη βιώσιμη διαχείριση νερού, η θέση σε ισχύ της Σύμβασης καθίσταται αναγκαία και συμβάλλει στην βελτίωση της διεθνούς παρουσίας της χώρας στα θέματα αυτά.

Τέλος, συχνά οι χώρες που συνομολογούν περιφερειακές συμφωνίες με άλλες χώρες εξυπηρετούν επιμέρους πολιτικές, γεγονόδες που καθιστά αναποτελεσματική τη διαχείριση των διεθνών υδάτων. Το ίδιο συμβαίνει όταν οι πολυμερείς και διμερείς συμφωνίες είναι ελλιπείς. Δεδομένου ότι η Σύμβαση έχει παγκόσμιο χαρακτήρα και όχι απλώς πανευρωπαϊκό, όταν τεθεί σε ισχύ, θα τεθούν σε παγκόσμιο επίπεδο οι ελάχιστες προϋποθέσεις προστασίας και βιώσιμης διαχείρισης των διεθνών υδάτων.

Όσον αφορά τις σχέσεις της Ελλάδας με τις όμορες χώρες, η γεωγραφική θέση της Ελλάδας την καθιστά υπό μίαν έννοια ευάλωτη ως προς τα περισσότερα από τα διεθνή της ύδατα, δεδομένου ότι η χώρα είναι κατάντη ως προς την ΠΓΔΜ και τη Βουλγαρία και ανάντη ως προς την Αλβανία. Η κύρωση από την Ελλάδα της Σύμβασης αναμένεται να ενδυναμώσει το θεσμικό οπλοστάσιο της χώρας όσον αφορά το ζήτημα των υδατικών πόρων.

Από την άλλη, καθώς η Ελλάδα είναι ηγέτιδα χώρα του Μεσογειακού Σκέλους της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για το νερό (MEDEUWI), εκ της θέσεώς της μπορεί να υποστηρίξει την υιοθέτηση και εφαρμογή θεσμικών εργαλείων που είναι απαραίτητα για τη βιώσιμη διαχείριση διασυνοριακών υδάτων, όπως εν προκειμένω η Σύμβαση. Κατά τον τρόπο αυτό, αποδεικνύει έμπρακτα το ενδιαφέρον της για το ζήτημα της διαχείρισης νερού, υπαγόμενη σε ρυθμίσεις που δεν συνεπάγονται υπέρμετρες διοικητικές υποχρεώσεις, δεδομένου ότι οι ρυθμίσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας (Οδηγία πλαίσιο για τα νερά 2000/60) είναι αυστηρότερες και λεπτομερέστερες.

II. Επί των κατ' ιδίαν άρθρων της Σύμβασης

Στο προοίμιο της Σύμβασης γίνεται μνεία στα προβλήματα που επηρεάζουν πολλά διασυνοριακά υδατικά ρεύματα, και προέρχονται από την αυξημένη ζήτηση και τη ρύπανση. Δίδεται δηλαδή έμφαση τόσο στο πρόβλημα της ποσότητας, όσο και της ποιότητας των υδάτων. Για

τον λόγο αυτό, η σύμβαση στοχεύει στη διασφάλιση της χρησιμοποίησης, της ανάπτυξης, της διατήρησης, και διαχείρισης των διασυνωριακών υδατορευμάτων και στη θωράκιση της προστασίας τους συμβάλλοντας στη βέλτιστη και βιώσιμη χρήση τους για τις σημερινές και μέλλουσες γενεές.

Παράλληλα, στο προοίμιο γίνεται παραπομπή στα άρθρα 1 και 2 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, καθώς θεωρείται ότι η εν θέματι Σύμβαση, ρυθμίζοντας το θέμα των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων, εξαιρουμένης της ναυσιπλοΐας, δύναται να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της διασφάλισης της παγκόσμιας ειρήνης και ανάπτυξης σχέσεων φιλίας μεταξύ των Κρατών.

Η Σύμβαση αποτελείται από 37 άρθρα, τα οποία ταξινομούνται σε επτά μέρη και ένα Παράρτημα, το οποίο καθορίζει διαδικασίες για την περίπτωση που τα Κράτη αποφασίσουν να διευθετήσουν τις διαφορές τους μέσω διαιτησίας Συγκεκριμένα:

ΜΕΡΟΣ Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο 1

Στο άρθρο αυτό περιγράφεται το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, που αφορά στις χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων και των υδάτων τους και στα μέτρα προστασίας διατήρησης και διαχείρισης αυτών, ενώ εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής οι ναυσιπλοϊκές χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων. Οι χρήσεις ναυσιπλοΐας εμπίπτουν στο αντικείμενο της Σύμβασης μόνο στις περιπτώσεις που οι χρήσεις που δεν σχετίζονται με τη ναυσιπλοΐα επηρεάζουν τη ναυσιπλοΐα ή επηρεάζονται από αυτή.

Άρθρο 2

Αναφέρονται οι ορισμοί κρίσιμων όρων της Σύμβασης και οι εννοιολογικές προσεγγίσεις αυτών. Προσδιορίζονται με αυτόν τον τρόπο οι έννοιες «υδατόρευμα», «διεθνές υδατόρευμα», «Κράτος υδατορεύματος» και «Οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης.» Ιδιαίτερη σημασία έχει ότι στον ορισμό της έννοιας "υδατόρευμα" εντάσσονται και τα υπόγεια ύδατα, τα οποία συνδέονται με τα επιφανειακά. Τα υδατορέυματα γίνονται αντιληπτά ως ένα σύστημα από επιφανειακά και υπόγεια ύδατα, τα οποία, λόγω της φυσικής τους σχέσης αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο, με κατά κανόνα εκβολή σε κοινό καταληκτικό σημείο.

Εξάλλου διεθνές υδατόρευμα είναι ένα υδατόρευμα, μέρη του οποίου βρίσκονται σε διαφορετικά Κράτη.

Άρθρο 3

Αφορά τις συμφωνίες περί υδατορευμάτων.

Συγκεκριμένα προσδιορίζεται η σχέση της Σύμβασης με άλλες προϋπάρχουσες ή μελλοντικές διμερείς ή πολυμερείς συνθήκες περί των κοινών υδατορευμάτων, η δυνατότητα εναρμόνισής τους με τις βασικές αρχές της παρούσας Σύμβασης, καθώς και η δυνατότητα σύναψης μιας ή περισσότερων συμφωνιών μεταξύ των Κρατών των υδατορευμάτων, καλούμενες «συμφωνίες περί υδατορευμάτων», που εφαρμόζουν και προσαρμόζουν τις προβλέψεις της παρούσας Σύμβασης.

Εξάλλου σε περίπτωση που απαιτείται προσαρμογή

και εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης λόγω των χαρακτηριστικών και χρήσεων ενός συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος κατά την κρίση ενός Κράτους του υδατορεύματος, προβλέπονται διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη σχετικής συμφωνίας.

Άρθρο 4

Αφορά τα συμβαλλόμενα Μέρη των συμφωνιών περί υδατορευμάτων.

Συγκεκριμένα περιγράφεται η δυνατότητα των Κρατών που μοιράζονται κοινά υδατορέυματα να συμμετέχουν στη διαπραγμάτευση και στις σχετικές διαβουλεύσεις και να καταστούν συμβαλλόμενο Μέρος σε οποιαδήποτε συμφωνία υδατορεύματος που εφαρμόζεται στο σύνολο ή σε τμήμα αυτού του κοινού υδατορεύματος ή σε συγκεκριμένο πρόγραμμα ή χρήση αυτού. Ταυτόχρονα δίδεται η δυνατότητα συμμετοχής στη καλόπιστη διαπραγμάτευση της, με σκοπό να καταστεί Μέρος της στο βαθμό που η χρήση του επηρεάζεται από αυτή.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 5

Αφορά τη δίκαιη και εύλογη χρήση του διεθνούς υδατορεύματος.

Συγκεκριμένα στο άρθρο αυτό καταγράφεται ο ακρογωνιαίος λίθος της Σύμβασης, δηλαδή η υποχρέωση δίκαιης και εύλογης χρήσης και αξιοποίησης ενός διεθνούς υδατορεύματος από τα Κράτη του υδατορεύματος με στόχο τη βέλτιστη και βιώσιμη χρήση αυτού και των ωφελημάτων του, με τρόπο που να εξασφαλίζει την επαρκή προστασία του. Τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει να συμμετέχουν στη χρήση, ανάπτυξη και προστασία ενός διεθνούς υδατορεύματος με δίκαιο και εύλογο τρόπο.

Άρθρο 6

Αφορά τους παράγοντες που είναι σχετικοί με τη δίκαιη και εύλογη χρήση του υδατορεύματος.

Συγκεκριμένα γίνεται αναφορά στους παράγοντες οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν για τον καθορισμό της εκάστοτε εύλογης και δίκαιης χρήσης των υδατορευμάτων, κατά τρόπο ώστε η υποχρέωση αυτή να αποσαφηνίζεται. Έτσι, η εύλογη και δίκαιη χρήση προσδιορίζεται με βάση γεωγραφικούς, υδρογραφικούς, υδρολογικούς, κλιματικούς οικολογικούς κ.λ.π. παράγοντες, με βάση τις κοινωνικο-οικονομικές ανάγκες των εμπλεκόμενων κρατών, με βάση τον πληθυσμό που εξαρτάται από το υδατόρευμα, τις συνέπειες επί ενός Κράτους της χρήσης του υδατορεύματος από άλλο Κράτος, τις υφιστάμενες και δυνητικές χρήσεις του υδατορεύματος, της διατήρησης, προστασίας ανάπτυξης και οικονομίας της χρήσης των υδατικών πόρων αυτού και του κόστους των μέτρων που λαμβάνονται για το σκοπό αυτό και τέλος της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων ισοδύναμης αξίας σε σχέση με συγκεκριμένη σχεδιαζόμενη ή υφιστάμενη χρήση. Κατά τον καθορισμό της δίκαιης και εύλογης χρήσης εξάλλου προβλέπεται ότι όλοι αυτοί οι παράγοντες πρέπει να εξετάζονται από κοινού και να εξαχεται συμπέρασμα που να στηρίζεται στο σύνολο αυτών.

Άρθρο 7

Καταγράφεται η δεύτερη σημαντική υποχρέωση των Κρατών, που αποτελεί συμπλήρωμα της προηγούμενης, η οποία συνίσταται στην λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για αποφυγή πρόκλησης ουσιώδους βλάβης καθώς και τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση πρόκλησης αυτής της σημαντικής βλάβης. Δίδεται έτσι έμφαση στην πρόληψη αλλά περιλαμβάνεται και μία σειρά ρυθμίσεων και αναγκαίων μέτρων για την εξάλειψη ή μείωση των συνεπειών μιας τέτοιας βλάβης που φτάνουν έως και τη δυνατότητα αποζημίωσης.

Άρθρο 8

Περιγράφονται πτυχές της γενικής υποχρέωσης των Κρατών για συνεργασία.

Συγκεκριμένα τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται βάσει της κυρίαρχης ισότητας, εδαφικής ακεραιότητας, της αμοιβαίας ωφέλειας και της καλής πίστης προκειμένου να επιτύχουν τη βέλτιστη χρήση και την επαρκή προστασία του διεθνούς υδατορεύματος. Για τη διευκόλυνση αυτής της συνεργασίας προβλέπεται η δυνατότητα ίδρυσης κοινών μηχανισμών και επιτροπών εάν κριθεί αναγκαίο ώστε να διευκολύνουν τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών.

Άρθρο 9

Προσδιορίζεται η γενική υποχρέωση τακτικής ανταλλαγής στοιχείων και πληροφοριών.

Συγκεκριμένα τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει σε τακτική βάση να ανταλλάσσουν άμεσα διαθέσιμα στοιχεία και πληροφορίες για την κατάσταση του υδατορεύματος και σε περίπτωση που ένα Κράτος καλείται από άλλο Κράτος του υδατορεύματος να παράσχει στοιχεία ή πληροφορίες που δεν είναι διαθέσιμες τότε πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για συμμόρφωση με τη δυνατότητα να ζητήσει ως όρο την κάλυψη από το αιτούν Κράτος των εύλογων δαπανών συλλογής και όπου απαιτείται επεξεργασίας αυτών των στοιχείων και πληροφοριών.

Άρθρο 10

Καθορίζει τη σχέση μεταξύ παράλληλων ή συγκρουόμενων χρήσεων των διεθνών υδατικών ρευμάτων και συγκεκριμένα προβλέπεται ότι ελλείψει αντίθετης συμφωνίας καμία χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος δεν απολαμβάνει αφ' εαυτής προτεραιότητας έναντι άλλων χρήσεων, σε περίπτωση δε σύγκρουσης μεταξύ των χρήσεων, αυτή θα επιλύεται βάσει των άρθρων 5 έως 7 λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις απαιτήσεις των ζωτικών ανθρώπινων αναγκών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Στα άρθρα του Μέρους ΙΙΙ, περιλαμβάνονται λεπτομερείς διατάξεις για την ενημέρωση του άλλου παρόχθιου Κράτους και τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων σε περίπτωση που ένα Κράτος προγραμματίζει μέτρα τα οποία ενδέχεται να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις σε διασυνοριακά υδατικά ρεύματα. Συγκεκριμένα:

Άρθρο 11

Στο άρθρο αυτό ορίζεται η υποχρέωση των Κρατών να ανταλλάσσουν πληροφορίες, να διαβουλεύονται και εφόσον χρειάζεται να διαπραγματεύονται για τις πιθανές συνέπειες των μέτρων που προγραμματίζονται, στην κατάσταση ενός διεθνούς υδατορεύματος.

Άρθρο 12

Καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να περιέχονται στην έγκαιρη ειδοποίηση ενός Κράτους του υδατορεύματος προς τα άλλα Κράτη του υδατορεύματος, πριν την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων που μπορεί να έχουν δυσμενείς συνέπειες.

Συγκεκριμένα η ειδοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από διαθέσιμα τεχνικά στοιχεία και πληροφορίες συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Άρθρα 13, 14 και 15

Στα άρθρα αυτά τίθεται κατ' αρχήν προθεσμία, εντός της οποίας τα ειδοποιούμενα Κράτη πρέπει να απαντήσουν στην ειδοποίηση για προγραμματιζόμενα μέτρα, δυναμένη να παραταθεί, προκειμένου τα κράτη να αξιολογήσουν τις πιθανές συνέπειες των μέτρων.

Εξάλλου καθορίζονται οι υποχρεώσεις του ειδοποιούντος Κράτους κατά την προθεσμία απάντησης και συγκεκριμένα ότι πρέπει να συνεργάζεται με τα ειδοποιούμενα Κράτη παρέχοντάς τους ύστερα από σχετικό αίτημά τους κάθε πρόσθετη πληροφορία που είναι αναγκαία και διαθέσιμη και να επιδιώκει τη συναίνεσή τους πριν την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων.

Εξάλλου προβλέπεται εμπρόθεσμη απάντηση στην ειδοποίηση με έγκαιρη κοινοποίηση των πορισμάτων στο ειδοποιούν Κράτος. Σε περίπτωση διαπίστωσης ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως και 7 πρέπει να επισυνάψει μια τεκμηριωμένη έκθεση.

Άρθρο 16

Περιγράφονται τα δικαιώματα του ειδοποιούντος κράτους σε περίπτωση εκπνοής της προθεσμίας απάντησης του άλλου κράτους, και συγκεκριμένα ότι δύναται να προχωρήσει στην εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων σύμφωνα με την ειδοποίηση και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις των άρθρων 5 και 7.

Εξάλλου προβλέπεται η δυνατότητα συμψηφισμού κάθε αξίωσης αποζημίωσης από ένα ειδοποιούμενο Κράτος, που παρέλειψε να απαντήσει εμπρόθεσμα, με τα έξοδα στα οποία θα υποβληθεί το ειδοποιούν Κράτος, για δράσεις που θα αναλάβει μετά την εκπνοή της προθεσμίας απάντησης.

Άρθρο 17

Προσδιορίζεται η δυνατότητα διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων σχετικά με προγραμματιζόμενα μέτρα σε περίπτωση απάντησης ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τα όσα προβλέπονται στα άρθρα 5 ή 7 προκειμένου να καταλήξουν σε δίκαιη επίλυση του ζητήματος. Κατά τη διάρκεια των δια-

βουλεύσεων ορίζεται ότι κάθε Κράτος πρέπει καλόπιστα να λαμβάνει υπόψη τα δικαιώματα και έννομα συμφέροντα του άλλου Κράτους και να απέχει, εφόσον ζητηθεί από την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Άρθρο 18

Καθορίζονται οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα σε περίπτωση που ένα Κράτος του υδατορεύματος έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι άλλο Κράτος του υδατορεύματος προγραμματίζει μέτρα που μπορεί να έχουν σημαντική δυσμενή επίπτωση σε αυτό. Στην περίπτωση αυτή το πρώτο Κράτος μπορεί να ζητήσει από το δεύτερο να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 12 που αφορά την διαδικασία ειδοποίησης σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα που έχουν πιθανές δυσμενείς επιπτώσεις.

Σε περίπτωση αντίθετης γνώμης του Κράτους που προγραμματίζει τα μέτρα προβλέπεται η δυνατότητα ενημέρωσης και υποβολής τεκμηριωμένης έκθεσης προς το άλλο Κράτος και εφόσον αυτή δεν κριθεί ικανοποιητική από αυτό καθορίζεται υποχρέωση άμεσης προσφυγής σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις με υποχρέωση αποχής από την εφαρμογή των μέτρων, εφόσον αυτό ζητηθεί, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 19

Περιγράφονται οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα σε περίπτωση που η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι κατεπείγουσα για λόγους προστασίας της ανθρώπινης υγείας, της δημόσιας ασφάλειας ή άλλων εξίσου σημαντικών συμφερόντων του Κράτους που προγραμματίζει τα μέτρα.

Συγκεκριμένα το εν λόγω Κράτος μπορεί να προχωρήσει άμεσα στην εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 7 και με άμεση κοινοποίηση προς τα άλλα Κράτη του υδατορεύματος μιας επίσημης δήλωσης του επείγοντος χαρακτήρα των μέτρων συνοδευόμενη από τα σχετικά στοιχεία, με την υποχρέωση εφόσον του ζητηθεί από τα άλλα Κράτη να προσέλθει σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις.

ΜΕΡΟΣ IV. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Τα άρθρα του IV Μέρους αφορούν την προστασία, διατήρηση και διαχείριση των υδατορευμάτων και των οικοσυστημάτων τους. Συγκεκριμένα:

Άρθρο 20

Καθορίζεται η υποχρέωση προστασίας και διατήρησης των οικοσυστημάτων των διεθνών υδατορευμάτων από τα Κράτη του υδατορεύματος μεμονωμένα ή από κοινού.

Άρθρα 21 και 22

Προβλέπεται η πρόληψη, η μείωση και ο έλεγχος της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος.

Συγκεκριμένα δίδεται ο ορισμός της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος και καθορίζονται παράλληλα τα μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος που μπορεί να προκαλέσει βλάβη σε άλλα Κράτη του υδατορεύματος ή

στο περιβάλλον τους συμπεριλαμβανομένης της βλάβης στην ανθρώπινη ζωή ή ασφάλεια ,στη χρήση των υδάτων για οποιοδήποτε ωφέλιμο σκοπό ή στους ζώντες οργανισμούς.

Στα πλαίσια αυτά προβλέπεται η υποχρέωση για τα Κράτη του υδατορεύματος να προσέρχονται σε διαβουλεύσεις εφόσον ζητηθεί από οποιοδήποτε από αυτά ,με σκοπό να καταλήξουν σε αμοιβαία αποδεκτά μέτρα και μεθόδους πρόληψης ,μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος όπως την καθιέρωση κοινών στόχων και κριτηρίων για την ποιότητα των υδάτων , καθώς επίσης τεχνικών και πρακτικών για την αντιμετώπιση της ρύπανσης και καθιέρωσης καταλόγου ουσιών των οποίων η εισαγωγή στα ύδατα ενός διεθνούς υδατορεύματος πρέπει να απαγορεύεται, να περιορίζεται να ερευνάται ή να παρακολουθείται.

Τέλος καθορίζεται η υποχρέωση λήψης των αναγκαίων μέτρων για την αποτροπή εισαγωγής ξενικών ή νέων ειδών που μπορεί να επιφέρει δυσμενείς συνέπειες στο οικοσύστημα του υδατορεύματος.

Άρθρα 23 και 24

Καθορίζεται η υποχρέωση για τα Κράτη του υδατορεύματος, σε συνεργασία ή μεμονωμένα, λήψης των αναγκαίων μέτρων για την προστασία και διατήρηση του θαλασσίου περιβάλλοντος συμπεριλαμβανομένων των εκβολών των ποταμών.

Εξάλλου καθορίζεται η δυνατότητα διεξαγωγής διαβουλεύσεων για τη διαχείριση των διεθνών υδατορευμάτων, οι οποίες ενδεχομένως περιλαμβάνουν και την εγκαθίδρυση ενός κοινού μηχανισμού διαχείρισης ο οποίος νοείται ως ο σχεδιασμός της βιώσιμης ανάπτυξης ενός διεθνούς υδατορεύματος ,η εξασφάλιση της εφαρμογής των εγκεκριμένων μέτρων και η προαγωγή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο της ορθολογικής και βέλτιστης χρήσης ,προστασίας και ελέγχου του.

Άρθρο 25

Καθορίζονται οι διαδικασίες ρύθμισης της ροής των υδάτων από τα Κράτη του υδατορεύματος μέσω υδραυλικών έργων ή άλλων συνεχιζόμενων μέτρων που μεταβάλλουν,ή ελέγχουν τη ροή των υδάτων ενός διεθνούς υδατορεύματος ,όπου απαιτείται. Η συμμετοχή στην κατασκευή συντήρηση ή χρηματοδότηση των έργων ρύθμισης από τα Κράτη του υδατορεύματος, εκτός αντίθετης συμφωνίας, γίνεται επί ίσοις όροις.

Άρθρο 26

Περιγράφεται η υποχρέωση κάθε Κράτους του υδατορεύματος για διατήρηση και προστασία των υφιστάμενων εγκαταστάσεων ,υποδομών και άλλων έργων που σχετίζονται με το διεθνές υδατόρευμα εντός των χωρίων του ορίων.

Εξάλλου προβλέπεται η δυνατότητα, σε περίπτωση αιτήματος ενός από τα Κράτη του υδατορεύματος, που έχει εύλογη υπόνοια ότι μπορεί να υποστεί σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις ,για διενέργεια διαβουλεύσεων που αποσκοπούν στην ασφαλή λειτουργία και συντήρηση καθώς και στην προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών ή άλλων έργων που σχετίζονται με ένα διεθνές υδατόρευμα από ενέργειες εκ προθέσεως ή εξ αμελείας ή

από τις δυνάμεις της φύσης.

ΜΕΡΟΣ V. ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Άρθρο 27

Καθορίζεται υποχρέωση για τα Κράτη του υδατορεύματος λήψης όλων των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη ή μετριασμό πιθανών επιβλαβών επιπτώσεων στα διεθνή υδατορεύματα, είτε αυτές προέρχονται από φυσικά αίτια είτε από ανθρώπινες ενέργειες όπως πλημμύρες, παγετώνες, ξηρασία, απερίμωση κ.λπ..

Άρθρο 28

Προσδιορίζονται οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα σε περίπτωση καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης, η οποία επέρχεται ξαφνικά από φυσικές αιτίες όπως πλημμύρες, θραύση πάγων, σεισμούς κλπ ή από ανθρώπινες ενέργειες όπως βιομηχανικά ατυχήματα.

Συγκεκριμένα, προβλέπεται η άμεση ενημέρωση του άλλου παρόχθιου κράτους που πιθανόν επηρεάζεται καθώς και η ενημέρωση των αρμοδίων διεθνών οργανισμών και η λήψη άμεσα όλων των ενδεχόμενων μέτρων σε συνεργασία με τα Κράτη που πιθανόν επηρεάζονται και τους διεθνείς οργανισμούς, για την πρόληψη, το μετριασμό, και την εξάλειψη των επιβλαβών επιπτώσεων της καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης. Όπου απαιτείται καθορίζεται η υποχρέωση για τα Κράτη του υδατορεύματος να καταρτίζουν σχέδια εκτάκτου ανάγκης.

ΜΕΡΟΣ VI. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Περιγράφεται η προστασία των διεθνών υδατορευμάτων και των εγκαταστάσεών τους βάσει κανόνων και αρχών του διεθνούς δικαίου σε καιρό ένοπλης σύρραξης.

Άρθρο 30

Συμφωνείται ότι η υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ των Κρατών του υδατορεύματος, στην περίπτωση που υφίστανται σοβαρά εμπόδια άμεσης επαφής μεταξύ τους, γίνεται μέσω μιας έμμεσης διαδικασίας που έχουν αποδεχτεί και που συμπεριλαμβάνει την ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών την προειδοποίηση, την επικοινωνία, τις διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις.

Άρθρο 31

Περιγράφεται η δυνατότητα των κρατών να αρνηθούν την παροχή στοιχείων και πληροφοριών που έχουν ζωτική σημασία για την εθνική τους άμυνα και ασφάλεια και η ταυτόχρονη υποχρέωσή τους για καλόπιστη συνεργασία με τα άλλα Κράτη του υδατορεύματος για παροχή πληροφοριών.

Άρθρο 32

Θεσπίζεται η υποχρέωση για τα Κράτη του υδατορεύματος να μην κάνουν διακρίσεις, βάσει εθνικότητας, κατοικίας ή τόπου πρόκλησης της βλάβης, για φυσικά ή νο-

μικά πρόσωπα, που απειλούνται σοβαρά να υποστούν σημαντική διασυννοριακή βλάβη από δραστηριότητες που σχετίζονται με ένα διεθνές υδατόρευμα, ως προς την παροχή πρόσβασης σε δικαστικές ή άλλες διαδικασίες ή ως προς το δικαίωμα αποζημίωσής τους ή επανόρθωσης λόγω σημαντικής βλάβης που προκλήθηκε από τις δραστηριότητες που έλαβαν χώρα στο έδαφός τους, εκτός αντιθέτου συμφωνίας των εν λόγω Κρατών του υδατορεύματος.

Άρθρο 33

Καθιερώνεται η επίλυση διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης με ειρηνικά μέσα μέσω διαπραγματεύσεων που ζήτησε ένα από ενδιαφερόμενα Μέρη, και εφόσον δεν μπορέσουν να καταλήξουν σε συμφωνία, μπορούν να αναζητήσουν από κοινού την βοήθεια διαμεσολάβηση ή συμβιβασμό από ένα τρίτο Μέρος, ή να χρησιμοποιήσουν ένα κοινό θεσμό που έχουν εγκαθιδρύσει για το υδατόρευμα ή να υποβάλλουν την διαφορά τους στη Διαιτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο.

Σε περίπτωση μη επίλυσης της διαφοράς τους μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων μέσων η διαφορά υποβάλλεται σε Επιτροπή αμερόληπτης εξέτασης.

Περαιτέρω, ορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της εξεταστικής επιτροπής, ο τρόπος συγκρότησής της, ο κανονισμός λειτουργίας της, η έκδοση της έκθεσής της, και τα έξοδά της.

Προβλέπεται η δυνατότητα προσφυγής σε διαιτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, για τα Κράτη τα οποία έχουν γνωστοποιήσει, κατά την κατάθεση του οργάνου επικύρωσης ή προσχώρησης ή οποτεδήποτε εφεξής ότι αποδέχονται τη σχετική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης ή του διαιτητικού δικαστηρίου που λειτουργεί βάσει των διατάξεων του Παραρτήματος.

ΜΕΡΟΣ VII. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στα Άρθρα 34 έως 37 ρυθμίζεται η διαδικασία υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση, η διαδικασία θέσης της σε ισχύ και ορίζονται τα αυθεντικά κείμενα της Σύμβασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Στα άρθρα 1 έως 14 του Παραρτήματος ρυθμίζονται τα θέματα προσφυγής σε Διαιτησία βάσει του άρθρου 33 της Σύμβασης και συγκεκριμένα:

Ρυθμίζεται η διαδικασία προσφυγής σε διαιτησία, καθορίζεται η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου και η διαδικασία διορισμού του Προέδρου του, ο τρόπος έκδοσης αποφάσεων και η θέσπιση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του.

Επί πλέον δίδεται η δυνατότητα διαταγής προσωρινών μέτρων προστασίας, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των Μερών και ορίζεται η υποχρέωση των Μερών της διαφοράς, ως προς την διευκόλυνση του έργου του Διαιτητικού Δικαστηρίου με την παροχή όλων των σχετικών εγγράφων και πληροφοριών και την εξουσιοδότησή του για κλήση μαρτύρων και εμπειρογνομόνων.

Περαιτέρω καθορίζεται ο τρόπος κάλυψης των δαπάνων του δικαστηρίου, ρυθμίζεται η δυνατότητα παρέμβα-

σης τρίτου Μέρους στη διαφορά, με τη συγκατάθεση του δικαστηρίου και δίδεται η δυνατότητα εξέτασης και έκδοσης απόφασης επί ανταξιώσεων.

Τέλος ορίζεται η διαδικασία λήψης αποφάσεων, ρυθμίζονται θέματα διαδικαστικά σε περίπτωση απουσίας ενός εκ των Μερών της διαφοράς και τίθενται προθεσμίες για την έκδοση της διαιτητικής απόφασης.

III. Εξουσιοδοτική διάταξη και έναρξη ισχύος

Στο άρθρο δεύτερο του παρόντος σχεδίου νόμου προβλέπονται οι αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις και στο άρθρο τρίτο καθορίζεται η έναρξη ισχύος της Σύμβασης και του κυρωτικού αυτής νόμου.

Συμπερασματικά

Η Σύμβαση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα η κύρωση της οποίας προωθείται με το παρόν σχέδιο νόμου, εισάγει τις απαραίτητες ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της χρήσης, της ανάπτυξης, της διατήρησης, της διαχείρισης και προστασίας των διασυννοριακών υδατορευμάτων και την προαγωγή της βέλτιστης και βιώσιμης χρησιμοποίησής τους για τις σημερινές και μέλλουσες γενεές. Η κύρωσή της δημιουργεί κατά τον τρόπο αυτό ευνοϊκές προϋποθέσεις για την προστασία των υδατορευμάτων από ενδεχόμενες δυσμενείς επιπτώσεις, λαμβάνοντας υπ' όψιν ιδιαίτερα τη γεωγραφική θέση της χώρας μας ως χώρας κατάντη, σε σχέση με τα περισσότερα διασυννοριακά υδατορεύματα.

Παράλληλα, δίδει στη χώρα μας τη δυνατότητα να ανταποκριθεί με συνέπεια στις δεσμεύσεις της και να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια ανταπόκρισης στην παγκόσμια κρίση του νερού τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Θέτοντας υπ' όψιν της Βουλής των Ελλήνων το εν λόγω σχέδιο νόμου εισηγούμαστε να τύχει της έγκρισής της.

Αθήνα, 16 Ιουλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Γ. Α. Παπανδρέου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Λ. Κατσέλη

Κ. Μπιρμπίλη

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Δ. Ρέππας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Σύμβασης για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα, του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη, στις 21 Μαΐου 1997, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

**Convention on the Law of the Non-navigational Uses of
International Watercourses**
1997

Adopted by the General Assembly of the United Nations on 21 May 1997.
Not yet in force. See General Assembly resolution 51/629, annex, *Official
Records of the General Assembly, Fifty-first Session, Supplement No. 49
(A/51/49)*.

Copyright © United Nations
2005

Convention on the Law of the Non-navigational Uses of International Watercourses
Adopted by the General Assembly of the United Nations on 21 May 1992

The Parties to the present Convention,

Conscious of the importance of international watercourses and the non-navigational uses thereof in many regions of the world,

Having in mind Article 11, paragraph 1 (a), of the Charter of the United Nations, which provides that the General Assembly shall, *inter alia*, make recommendations for the purpose of encouraging the progressive development of international law and its codification,

Considering that successful codification and progressive development of rules of international law regarding non-navigational uses of international watercourses would assist in promoting and implementing the purposes and principles set forth in Articles 1 and 2 of the Charter of the United Nations,

Taking into account the problems affecting many international watercourses resulting from, among other things, increasing demands and pollution,

Expressing the conviction that a framework convention will ensure the utilization, development, conservation, management and protection of international watercourses and the promotion of the optimal and sustainable utilization thereof for present and future generations,

Affirming the importance of international cooperation and good-neighbourliness in this field,

Aware of the special situation and needs of developing countries,

Reaffirming the principles and recommendations adopted by the United Nations Conference on Environment and Development of 1992 in the Rio Declaration and Agenda 21,

Reaffirming also the existing bilateral and multilateral agreements regarding the non-navigational uses of international watercourses,

Mindful of the valuable contribution of international organizations, both governmental and non-governmental, to the codification and progressive development of international law in this field,

Appreciative of the work carried out by the International Law Commission on the law of the non-navigational uses of international watercourses,

Bearing in mind United Nations General Assembly resolution 49/52 of 9 December 1994,

Have agreed as follows:

PART I
INTRODUCTION

Article 1
Scope of the present Convention

1. The present Convention applies to uses of international watercourses and of their waters for purposes other than navigation and to measures of protection, preservation and management related to the uses of those watercourses and their waters.

2. The uses of international watercourses for navigation is not within the scope of the present Convention except insofar as other uses affect navigation or are affected by navigation.

Article 2
Use of terms

For the purposes of the present Convention:

- (a) "Watercourse" means a system of surface waters and groundwaters constituting by virtue of their physical relationship a unitary whole and normally flowing into a common terminus;
- (b) "International watercourse" means a watercourse, parts of which are situated in different States;
- (c) "Watercourse State" means a State Party to the present Convention in whose territory part of an international watercourse is situated, or a Party that is a regional economic integration organization in the territory of one or more of whose Member States part of an international watercourse is situated;
- (d) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it.

Article 3
Watercourse agreements

1. In the absence of an agreement to the contrary, nothing in the present Convention shall affect the rights or obligations of a watercourse State arising from agreements in force for it on the date on which it became a party to the present Convention.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, parties to agreements referred to in paragraph 1 may, where necessary, consider harmonizing such agreements with the basic principles of the present Convention.

3. Watercourse States may enter into one or more agreements, hereinafter referred to as "watercourse agreements", which apply and adjust the provisions of the present Convention to the characteristics and uses of a particular international watercourse or part thereof.

4. Where a watercourse agreement is concluded between two or more watercourse States, it shall define the waters to which it applies. Such an agreement may be entered into with respect to an entire international watercourse or any part thereof or a particular project, programme or use except insofar as the agreement adversely affects, to a significant extent, the use by one or more other watercourse States of the waters of the watercourse, without their express consent.

5. Where a watercourse State considers that adjustment and application of the provisions of the present Convention is required because of the characteristics and uses of a particular international watercourse, watercourse States shall consult with a view to negotiating in good faith for the purpose of concluding a watercourse agreement or agreements.

6. Where some but not all watercourse States to a particular international watercourse are parties to an agreement, nothing in such agreement shall affect the rights or obligations under the present Convention of watercourse States that are not parties to such an agreement.

Article 4

Parties to watercourse agreements

1. Every watercourse State is entitled to participate in the negotiation of and to become a party to any watercourse agreement that applies to the entire international watercourse, as well as to participate in any relevant consultations.

2. A watercourse State whose use of an international watercourse may be affected to a significant extent by the implementation of a proposed watercourse agreement that applies only to a part of the watercourse or to a particular project, programme or use is entitled to participate in consultations on such an agreement and, where appropriate, in the negotiation thereof in good faith with a view to becoming a party thereto, to the extent that its use is thereby affected.

PART II

GENERAL PRINCIPLES

Article 5

Equitable and reasonable utilization and participation

1. Watercourse States shall in their respective territories utilize an international watercourse in an equitable and reasonable manner. In particular, an international watercourse shall be used and developed by watercourse States with a view to attaining optimal and sustainable utilization thereof and benefits therefrom, taking into account the interests of the watercourse States concerned, consistent with adequate protection of the watercourse.

2. Watercourse States shall participate in the use, development and protection of an international watercourse in an equitable and reasonable manner. Such participation includes both the right to utilize the watercourse and the duty to cooperate in the protection and development thereof, as provided in the present Convention.

Article 6

Factors relevant to equitable and reasonable utilization

1. Utilization of an international watercourse in an equitable and reasonable manner within the meaning of article 5 requires taking into account all relevant factors and circumstances, including:

- (a) Geographic, hydrographic, hydrological, climatic, geological and other factors of a natural character;
- (b) The social and economic needs of the watercourse States concerned;
- (c) The population dependent on the watercourse in each watercourse State;
- (d) The effects of the use or uses of the watercourses in one watercourse State on other watercourse States;
- (e) Existing and potential uses of the watercourse;
- (f) Conservation, protection, development and economy of use of the water resources of the watercourse and the costs of measures taken to that effect;
- (g) The availability of alternatives, of comparable value, to a particular planned or existing use.

2. In the application of article 5 or paragraph 1 of this article, watercourse States concerned shall, when the need arises, enter into consultations in a spirit of cooperation.

3. The weight to be given to each factor is to be determined by its importance in comparison with that of other relevant factors. In determining what is a reasonable and equitable use, all relevant factors are to be considered together and a conclusion reached on the basis of the whole.

Article 7

Obligation not to cause significant harm

1. Watercourse States shall, in utilizing an international watercourse in their territories, take all appropriate measures to prevent the causing of significant harm to other watercourse States.

2. Where significant harm nevertheless is caused to another watercourse State, the States whose use causes such harm shall, in the absence of agreement to such use, take all appropriate measures, having due regard for the provisions of articles 5 and 6, in consultation with the affected State, to eliminate or mitigate such harm and, where appropriate, to discuss the question of compensation.

Article 8

General obligation to cooperate

1. Watercourse States shall cooperate on the basis of sovereign equality, territorial integrity, mutual benefit and good faith in order to attain optimal utilization and adequate protection of an international watercourse.

2. In determining the manner of such cooperation, watercourse States may consider the establishment of joint mechanisms or commissions, as deemed necessary by them, to facilitate cooperation on relevant measures and procedures in the light of experience gained through cooperation, or existing joint mechanisms and commissions in various regions.

Article 9

Regular exchange of data and information

1. Pursuant to article 8, watercourse States shall on a regular basis exchange readily available data and information on the condition of the watercourse, in particular that of a hydrological, meteorological, hydrogeological and ecological nature and related to the water quality as well as related forecasts.

2. If a watercourse State is requested by another watercourse State to provide data or information that is not readily available, it shall employ its best efforts to comply with the request but may condition its compliance upon payment by the requesting State of the reasonable costs of collecting and, where appropriate, processing such data or information.

3. Watercourse States shall employ their best efforts to collect and, where appropriate, to process data and information in a manner which facilitates its utilization by the other watercourse States to which it is communicated.

Article 10

Relationship between different kinds of uses

1. In the absence of agreement or custom to the contrary, no use of an international watercourse enjoys inherent priority over other uses.

2. In the event of a conflict between uses of an international watercourse, it shall be resolved with reference to articles 5 to 7, with special regard being given to the requirements of vital human needs.

PART III

PLANNED MEASURES

Article 11

Information concerning planned measures

Watercourse States shall exchange information and consult each other and, if necessary, negotiate on the possible effects of planned measures on the condition of an international watercourse.

*Article 12**Notification concerning planned measures with possible adverse effects*

Before a watercourse State implements or permits the implementation of planned measures which may have a significant adverse effect upon other watercourse States, it shall provide those States with timely notification thereof. Such notification shall be accompanied by available technical data and information, including the results of any environmental impact assessment, in order to enable the notified States to evaluate the possible effects of the planned measures.

*Article 13**Period for reply to notification*

Unless otherwise agreed:

- (a) A watercourse State providing a notification under article 12 shall allow the notified States a period of six months within which to study and evaluate the possible effects of the planned measures and to communicate the findings to it;
- (b) This period shall, at the request of a notified State for which the evaluation of the planned measures poses special difficulty, be extended for a period of six months.

*Article 14**Obligations of the notifying State during the period for reply*

During the period referred to in article 13, the notifying State

- (a) Shall cooperate with the notified States by providing them, on request, with any additional data and information that is available and necessary for an accurate evaluation; and
- (b) Shall not implement or permit the implementation of the planned measures without the consent of the notified States.

*Article 15**Reply to notification*

The notified States shall communicate their findings to the notifying State as early as possible within the period applicable pursuant to article 13. If a notified State finds that implementation of the planned measures would be inconsistent with the provisions of articles 5 or 7, it shall attach to its finding a documented explanation setting forth the reasons for the finding.

*Article 16**Absence of reply to notification*

If, within the period applicable pursuant to article 13, the notifying State receives no communication under article 15, it may, subject to its obligations under articles 5 and 7, proceed with

the implementation of the planned measures, in accordance with the notification and any other data and information provided to the notified States.

2. Any claim to compensation by a notified State which has failed to reply within the period applicable pursuant to article 12 may be offset by the costs incurred by the notifying State for action undertaken after the expiration of the time for a reply which would not have been undertaken if the notified State had objected within that period.

Article 17

Consultations and negotiations concerning planned measures

1. If a communication is made under article 15 that implementation of the planned measures would be inconsistent with the provisions of article 5 or 7, the notifying State and the State making the communication shall enter into consultations and, if necessary, negotiations with a view to arriving at an equitable resolution of the situation.

2. The consultations and negotiations shall be conducted on the basis that each State must in good faith pay reasonable regard to the rights and legitimate interests of the other State.

3. During the course of the consultations and negotiations, the notifying State shall, if so requested by the notified State at the time it makes the communication, refrain from implementing or permitting the implementation of the planned measures for a period of six months unless otherwise agreed.

Article 18

Procedures in the absence of notification

1. If a watercourse State has reasonable grounds to believe that another watercourse State is planning measures that may have a significant adverse effect upon it, the former State may request the latter to apply the provisions of article 12. The request shall be accompanied by a documented explanation setting forth its grounds.

2. In the event that the State planning the measures nevertheless finds that it is not under an obligation to provide a notification under article 12, it shall so inform the other State, providing a documented explanation setting forth the reasons for such finding. If this finding does not satisfy the other State, the two States shall, at the request of that other State, promptly enter into consultations and negotiations in the manner indicated in paragraphs 1 and 2 of article 17.

3. During the course of the consultations and negotiations, the State planning the measures shall, if so requested by the other State at the time it requests the initiation of consultations and negotiations, refrain from implementing or permitting the implementation of those measures for a period of six months unless otherwise agreed.

Article 19
Urgent implementation of planned measures

1. In the event that the implementation of planned measures is of the utmost urgency in order to protect public health, public safety or other equally important interests, the State planning the measures may, subject to articles 5 and 7, immediately proceed to implementation, notwithstanding the provisions of article 14 and paragraph 3 of article 17.

2. In such case, a formal declaration of the urgency of the measures shall be communicated without delay to the other watercourse States referred to in article 12 together with the relevant data and information.

3. The State planning the measures shall, at the request of any of the States referred to in paragraph 2, promptly enter into consultations and negotiations with it in the manner indicated in paragraphs 1 and 2 of article 17.

PART IV
PROTECTION, PRESERVATION AND MANAGEMENT

Article 20
Protection and preservation of ecosystems

Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, protect and preserve the ecosystems of international watercourses.

Article 21
Prevention, reduction and control of pollution

1. For the purpose of this article, "pollution of an international watercourse" means any detrimental alteration in the composition or quality of the waters of an international watercourse which results directly or indirectly from human conduct.

2. Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, prevent, reduce and control the pollution of an international watercourse that may cause significant harm to other watercourse States or to their environment, including harm to human health or safety, to the use of the waters for any beneficial purpose or to the living resources of the watercourse. Watercourse States shall take steps to harmonize their policies in this connection.

3. Watercourse States shall, at the request of any of them, consult with a view to arriving at mutually agreeable measures and methods to prevent, reduce and control pollution of an international watercourse, such as

- (a) Setting joint water quality objectives and standards;
- (b) Establishing techniques and practices to address pollution from point and non-point sources;

(c) Establishing lists of substances the introduction of which into the waters of an international watercourse is to be prohibited, limited, investigated or monitored.

Article 22

Introduction of alien or new species

Watercourse States shall take all measures necessary to prevent the introduction of species, alien or new, into an international watercourse which may have effects detrimental to the ecosystem of the watercourse resulting in significant harm to other watercourse States.

Article 23

Protection and preservation of the marine environment

Watercourse States shall individually and, where appropriate, in cooperation with other States, take all measures with respect to an international watercourse that are necessary to protect and preserve the marine environment, including estuaries, taking into account generally accepted international rules and standards.

Article 24

Management

1. Watercourse States shall, at the request of any of them, enter into consultations concerning the management of an international watercourse, which may include the establishment of a joint management mechanism.

2. For the purposes of this article, "management" refers, in particular, to:

- (a) Planning the sustainable development of an international watercourse and providing for the implementation of any plans adopted; and
- (b) Otherwise promoting the rational and optimal utilization, protection and control of the watercourse.

Article 25

Regulation

1. Watercourse States shall cooperate, where appropriate, to respond to needs or opportunities for regulation of the flow of the waters of an international watercourse.

2. Unless otherwise agreed, watercourse States shall participate on an equitable basis in the construction and maintenance or repayment of the costs of such regulation works as they may have agreed to undertake.

1 For the purposes of this article, "regulation" means the use of hydraulic works or any other continuing measure to alter, vary or otherwise control the flow of the waters of an international watercourse.

Article 26
Installations

1 Watercourse States shall, within their respective territories, employ their best efforts to maintain and protect installations, facilities and other works related to an international watercourse.

2 Watercourse States shall, at the request of any of them which has reasonable grounds to believe that it may suffer significant adverse effects, enter into consultations with regard to

(a) The safe operation and maintenance of installations, facilities or other works related to an international watercourse; and

(b) The protection of installations, facilities or other works from wilful or negligent acts or the forces of nature.

PART V.
HARMFUL CONDITIONS AND EMERGENCY SITUATIONS

Article 27
Prevention and mitigation of harmful conditions

Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, take all appropriate measures to prevent or mitigate conditions related to an international watercourse that may be harmful to other watercourse States, whether resulting from natural causes or human conduct, such as flood or ice conditions, water-borne diseases, siltation, erosion, salt-water intrusion, drought or desertification.

Article 28
Emergency situations

1 For the purposes of this article, "emergency" means a situation that causes, or poses an imminent threat of causing, serious harm to watercourse States or other States and that results suddenly from natural causes, such as floods, the breaking up of ice, landslides or earthquakes, or from human conduct, such as industrial accidents.

2 A watercourse State shall, without delay and by the most expeditious means available, notify other potentially affected States and competent international organizations of any emergency originating within its territory.

3 A watercourse State within whose territory an emergency originates shall, in cooperation with potentially affected States and, where appropriate, competent international organizations, immediately take all practicable measures necessitated by its circumstances to prevent, mitigate and eliminate harmful effects of the emergency.

4. When necessary, watercourse States shall jointly develop contingency plans for responding to emergencies, in cooperation, where appropriate, with other potentially affected States and competent international organizations.

PART VI.

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 29

International watercourses and installations in time of armed conflict

International watercourses and related installations, facilities and other works shall enjoy the protection accorded by the principles and rules of international law applicable in international and non-international armed conflict and shall not be used in violation of those principles and rules.

Article 30

Indirect procedures

In cases where there are serious obstacles to direct contacts between watercourse States, the States concerned shall fulfil their obligations of cooperation provided for in the present Convention, including exchange of data and information, notification, communication, consultations and negotiations, through any indirect procedure accepted by them.

Article 31

Data and information vital to national defence or security

Nothing in the present Convention obliges a watercourse State to provide data or information vital to its national defence or security. Nevertheless, that State shall cooperate in good faith with the other watercourse States with a view to providing as much information as possible under the circumstances.

Article 32

Non-discrimination

Unless the watercourse States concerned have agreed otherwise for the protection of the interests of persons, natural or juridical, who have suffered or are under a serious threat of suffering significant transboundary harm as a result of activities related to an international watercourse, a watercourse State shall not discriminate on the basis of nationality or residence or place where the injury occurred, or granting to such persons, in accordance with its legal system, access to judicial or other procedures, or a right to claim compensation or other relief in respect of significant harm caused by such activities carried on in its territory.

Article 33

Settlement of disputes

In the event of a dispute between two or more parties concerning the interpretation or application of the present Convention, the parties concerned shall, in the absence of an applicable

agreement between them, seek a settlement of the dispute by peaceful means in accordance with the following provisions:

1. If the parties concerned cannot reach agreement by negotiation requested by one of them, they may jointly seek the good offices of, or request mediation or conciliation by, a third party, or make use, as appropriate, of any joint watercourse institutions that may have been established by them or agree to submit the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.

2. Subject to the operation of paragraph 10, if after six months from the time of the request for negotiations referred to in paragraph 1, the parties concerned have not been able to settle their dispute through negotiation or any other means referred to in paragraph 1, the dispute shall be submitted, at the request of any of the parties to the dispute, to impartial fact-finding in accordance with paragraphs 4 to 9, unless the parties otherwise agree.

3. A Fact-finding Commission shall be established, composed of one member nominated by each party concerned and in addition a member not having the nationality of any of the parties concerned chosen by the nominated members who shall serve as Chairman.

4. If the members nominated by the parties are unable to agree on a Chairman within three months of the request for the establishment of the Commission, any party concerned may request the Secretary-General of the United Nations to appoint the Chairman who shall not have the nationality of any of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned. If one of the parties fails to nominate a member within three months of the initial request pursuant to paragraph 3, any other party concerned may request the Secretary-General of the United Nations to appoint a person who shall not have the nationality of any of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned. The person so appointed shall constitute a single-member Commission.

5. The Commission shall determine its own procedure.

6. The parties concerned have the obligation to provide the Commission with such information as it may require and, on request, to permit the Commission to have access to their respective territory and to inspect any facilities, plant, equipment, construction or natural features relevant for the purpose of its inquiry.

7. The Commission shall adopt its report by a majority vote, unless it is a single-member Commission, and shall submit that report to the parties concerned setting forth its findings and the reasons therefor and such recommendations as it deems appropriate for an equitable solution of the dispute, which the parties concerned shall consider in good faith.

8. The expenses of the Commission shall be borne equally by the parties concerned.

9. When ratifying, accepting, approving or acceding to the present Convention, or at any time thereafter, a party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the depositary that, in respect of any dispute not resolved in accordance with paragraph 2, it recognizes as compulsory ipso facto, and without special agreement in relation to any party accepting the same obligation:

- (a) Submission of the dispute to the International Court of Justice, and/or
- (b) Arbitration by an arbitral tribunal established and operating, unless the parties to the dispute otherwise so agreed, in accordance with the procedure laid down in the annex to the present Convention.

A party which is a regional economic integration organization may make a declaration with the effect in relation to arbitration in accordance with subparagraph (a).

PART VII. FINAL CLAUSES

Article 34 Signature

The present Convention shall be open for signature by all States and by regional economic integration organizations from 31 May 1997 until 20 May 2000 at United Nations Headquarters in New York.

Article 35 *Ratification, acceptance, approval or accession*

1. The present Convention is subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Secretary-General of the United Nations of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 36 *Entry into force*

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves the Convention or accedes thereto after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification,

acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States.

Article 37
Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at New York, this twenty-first day of May one thousand nine hundred and ninety seven.

ANNEX

ARBITRATION

Article 1

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitration pursuant to article 33 of the Convention shall take place in accordance with articles 2 to 14 of the present annex.

Article 2

The claimant party shall notify the respondent party that it is referring a dispute to arbitration pursuant to article 33 of the Convention. The notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the articles of the Convention, the interpretation or application of which are at issue. If the parties do not agree on the subject matter of the dispute, the arbitral tribunal shall determine the subject matter.

Article 3

1. In disputes between two parties, the arbitral tribunal shall consist of three members. Each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the Chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties or such riparian State, nor have dealt with the case in any other capacity.

2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 4

1. If the Chairman of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the President of the International Court of Justice shall, at the request of a party, designate the Chairman within a further two-month period.

2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other party may inform the President of the International Court of Justice who shall make the designation within a further two-month period.

Article 5

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 6

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 7

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

Article 8

1. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

2. The parties and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

Any party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

Article 11

The tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions both on procedure and substance of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute an bar to the proceedings. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

1. The tribunal shall render its final decision within two months of the date on which it is fully constituted unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five more months.

2. The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

3. The award shall be binding on the parties to the dispute. It shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

4. Any controversy which may arise between the parties to the dispute as regards the interpretation or manner of implementation of the final decision may be submitted by either party for decision to the arbitral tribunal which rendered it.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΥΔΑΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΝ ΕΚΣΙΝΩΝ ΤΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ

1997

Τα μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Έχοντας επίγνωση της σημασίας των διεθνών υδατορευμάτων και των χρήσεών τους, ειδήν εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα, σε πολλές περιοχές του κόσμου,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν το Άρθρο 13, παράγραφος 1(α) του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο προβλέπει ότι η Γενική Συνέλευση θα αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για μελέτες και θα προβαίνει σε συστάσεις με σκοπό να ενθαρρύνει την προοδευτική ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου και την κωδικοποίησή του,

Θεωρώντας ότι η επιτυχής κωδικοποίηση και η προοδευτική ανάπτυξη κανόνων του διεθνούς δικαίου που αφορούν στις ειδήν ναυσιπλοΐας, χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων θα συμβάλει στην προαγωγή και εφαρμογή των σκοπών και αρχών που τίθενται στα Άρθρα 1 και 2 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα προβλήματα που επηρεάζουν πολλά διεθνή υδατορεύματα, τα οποία προκαλούνται, μεροξί άλλων, από την αυξανόμενη ζήτηση και τη μόπανση,

Εκφράζοντας την πεποίθηση ότι μία σύμβαση ειλείσις θα διασφαλίσει την αξιοποίηση, ανάπτυξη, διατήρηση, διαχείριση και προστασία των διεθνών υδατορευμάτων και την προαγωγή της βέλτιστης και βιώσιμης χρήσης τους για την παρούσα και τις μελλοντικές γενεές,

Επιβεβαιώνοντας τη σημασία της διεθνούς συνεργασίας και καλής γειτονίας σε αυτόν τον τομέα,

Έχοντας επίγνωση της ιδιαίτερης κατάστασης και των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αρχές και συστάσεις που υιοθετήθηκαν από τη Διεθνή Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών του 1992 για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στη Διακήρυξη του Ρίο και την Ατζέντα 21,

Λαμβάνοντας, επίσης, υπ' όψιν τις υπάρχουσες θμερείς και πολυμερείς συμφωνίες σχετικά με τις ειδήν ναυσιπλοΐας χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων,

Αναγνωρίζοντας την πολύτιμη συνεισφορά των διεθνών οργανισμών, κυβερνητικών και μη κυβερνητικών, στην κωδικοποίηση και προοδευτική ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου σε αυτόν τον τομέα,

Εκτιμώντας το έργο που έχει συντελεστεί από την Επιτροπή του Διεθνούς Δικαίου για το Δίκαιο των ειδήν ναυσιπλοΐας χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν την απόφαση 49/52 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 9 Δεκεμβρίου 1994,

Συμφώνησαν στα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Γ

Εισαγωγή

Άρθρο 1

Σκοπός της παρούσας Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση έχει εφαρμογή στις πλέον ναυσιπλοϊκές χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων και των υδάτων τους και στα μέτρα προστασίας, διατήρησης και διαχείρισης που σχετίζονται με τις χρήσεις αυτών των υδατορευμάτων και των υδάτων τους.
2. Οι χρήσεις ναυσιπλοϊάς των διεθνών υδατορευμάτων δεν εμπίπτουν στο αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης, εκτός από περιπτώσεις που οι χρήσεις που δεν σχετίζονται με τη ναυσιπλοΐα επηρεάζουν τη ναυσιπλοΐα ή επηρεάζονται από αυτή.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

- (α) «Υδατόρευμα» καλείται ένα σύνολο επιφανειακών και υπογείων υδάτων τα οποία αποτελούν λόνω της φυσικής τους σχέσης, ένα ενιαίο σύνολο με κατά κανόνα εκβολή σε κοινό καταληκτικό σημείο.
- (β) «Διεθνές υδατόρευμα» καλείται ένα υδατόρευμα, μέρος του οποίου βρίσκονται σε διαφορετικά Κράτη.
- (γ) «Κράτος υδατορεύματος» καλείται ένα Κράτος Μέρος της παρούσας Σύμβασης, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται τμήμα διεθνούς υδατορεύματος, ή ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που αποτελεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, στο έδαφος ενός ή περισσότερων Κρατών Μερών του οποίου βρίσκεται μέρος διεθνούς υδατορεύματος.
- (δ) «Οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης» είναι ένας οργανισμός που αποτελείται από κυρίαρχα Κράτη μιας δεδομένης περιοχής, στον οποίο τα Κράτη Μέλη του έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες για θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, και ο οποίος έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί σύμφωνα με τον εσωτερικό του κανονισμό, να υπαινύψει, να επικυρώσει, να αποδέχεται, να εγκρίνει τη Σύμβαση ή να προσχωρεί σε αυτήν.

Άρθρο 3

Συμφωνίες για υδατορευμάτων

1. Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας, τίποτα από τα αναφερόμενα στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις ενός Κράτους υδατορεύματος που απορρέουν από συμφωνίες που ισχύουν γι' αυτό κατά την επικύρωσή, κατά την οποία έγινε μέρος της παρούσας Σύμβασης.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, συμβαλλόμενα σε συμφωνίες της παρ. 1 μέρη μπορούν, όπου απαιτείται, να εξαιρέσουν την εφαρμογή τέτοιων συμφωνιών με τις βασικές αρχές της παρούσας Σύμβασης.

3. Κράτη υδατορευμάτων μπορούν να συνάπτουν με ή περισσότερες συμφωνίες, εκτελής καλούμενες «συμφωνίες περί υδατορευμάτων» οι οποίες εφαρμόζουν και προσαρμόζουν τις προβλέψεις της παρούσας Σύμβασης στα χαρακτηριστικά και χρήσεις ενός συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος ή μέρους αυτού.

4. Όποιον συνάπτει συμφωνία περί υδατορευμάτων μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών υδατορευμάτων, η συμφωνία θα πρέπει να καθορίζει τα υδρατικά στοιχεία εφαρμόζεται. Μία τέτοια συμφωνία μπορεί να αφορά ολόκληρο ή τμήμα του διεθνούς υδατορεύματος, ή ένα συγκεκριμένο έργο, πρόγραμμα ή χρήση, εκτός εάν η συμφωνία επηρεάζει δυσμενώς, σε σημαντικό βαθμό, τη χρήση των υδάτων του υδατορεύματος από ένα ή περισσότερα Κράτη του υδατορεύματος, χωρίς τη ρητή συναίνεσή τους.

5. Όταν ένα Κράτος υδατορεύματος κρίνει ότι απαιτείται προσαρμογή και εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης λόγω των χαρακτηριστικών και χρήσεων ενός συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος, τα Κράτη του υδατορεύματος θα πρέπει να διαβουλευθούν με σκοπό να διαπραγματευθούν με καλή πίστη αποσκοπώντας στη σύναψη συμφωνίας ή συμφωνιών για το υδατόρευμα.

6. Όταν μερικά αλλά όχι όλα τα Κράτη ενός συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος αποτελούν μέρος μιας συμφωνίας, τίποτα από τα αναφερόμενα σε αυτή τη συμφωνία δεν θα επηρεάσει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση για τα Κράτη του υδατορεύματος που δεν είναι μέρη της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 4

Συμβαλλόμενα Μέρη των συμφωνιών περί υδατορευμάτων

1. Κάθε Κράτος υδατορεύματος δικαιούται να συμμετάσχει στη διαπραγμάτευση και να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος σε οποιαδήποτε συμφωνία υδατορεύματος που εφαρμόζεται σε ολόκληρο το διεθνές υδατόρευμα, καθώς και να συμμετέχει σε οποιαδήποτε σχετικές διαβουλεύσεις.

2. Ένα Κράτος υδατορεύματος του οποίου η χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος μπορεί να επηρεαστεί σε σημαντικό βαθμό από την εφαρμογή μιας προτεινόμενης συμφωνίας που εφαρμόζεται μόνο σε ένα τμήμα του υδατορεύματος ή σε συγκεκριμένο έργο πρόγραμμα ή χρήση, δικαιούται να συμμετέχει σε διαβουλεύσεις σχετικά με αυτή τη συμφωνία και, όπου χρειάζεται, στη καλύτερη διαπραγμάτευσή της με σκοπό να καταστεί μέρος της, στον βαθμό που η χρήση του επηρεάζεται από αυτή.

ΜΕΡΟΣ II

Γενικές Αρχές

Άρθρο 5

Δίκαιη και εύλογη χρήση και συμμετοχή

1. Το Κράτος υδατορεύματος πρέπει να χρησιμοποιούν το διεθνές υδατόρευμα που βρίσκεται στο έδαφός τους με δίκαιο και εύλογο τρόπο. Συγκεκριμένα, η χρήση και αξιοποίηση ενός διεθνούς υδατορεύματος από τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει να στοχεύει στη βέλτιστη και βιώσιμη χρήση του και των ωφελιμάτων του λαμβάνοντας υπό όψιν τις συμφεροντούχων ενδεδειγμένων Κρατών υδατορεύματος και με τρόπο που να εξασφαλίζει την επαρκή προστασία του υδατορεύματος.

2. Τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει να συμμετέχουν στη χρήση, ανάπτυξη και προστασία ενός διεθνούς υδατορεύματος με δίκαιο και εύλογο τρόπο. Αυτή η συμμετοχή περιλαμβάνει τόσο το δικαίωμα χρήσης του υδατορεύματος, όσο και το καθήκον συνεργασίας για την προστασία και ανάπτυξη του, όπως προβλέπεται από την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 6

Παραγόντες σχετικοί με τη δίκαιη και εύλογη χρήση

1. Η χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος με δίκαιο και εύλογο τρόπο με την έννοια του άρθρου 5 απαιτεί τη λήψη υπό όψιν όλων των σχετικών παραγόντων και συνθηκών, συμπεριλαμβανομένων:

α) Γεωγραφικών, υδρογραφικών, υδρολογικών, κλιματικών, οικολογικών και άλλων σχετικών με τη φύση παραγόντων

β) Των κοινωνικών και οικονομικών αναγκών των επιλεκομένων Κρατών του υδατορεύματος.

γ) Του πληθυσμού που εξαρτάται από το υδατόρευμα σε κάθε Κράτος του υδατορεύματος.

δ) των συνεπειών επί ενός Κράτους της χρήσης ή χρήσεων των υδατορευμάτων από ένα άλλο Κράτος του υδατορεύματος.

ε) Των υφιστάμενων και δυνητικών χρήσεων του υδατορεύματος.

στ) Της διατήρησης, προστασίας, ανάπτυξης και οικονομίας της χρήσης των υδατικών πόρων του υδατορεύματος και του κόστους των μέτρων που λαμβάνονται προς τούτο.

ζ) Της διαθεσιμότητας αναλλακτικών λύσεων, ισοδυναμής αξίας, σε σχέση με συγκεκριμένη σχεδιαζόμενη ή υφιστάμενη χρήση.

2. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 5 ή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει, όταν απαιτείται, να προσέρχονται σε διαβουλεύσεις με πνεύμα συνεργασίας.

3. Το βάρος που πρέπει να δίδεται σε κάθε παράγοντα θα καθορίζεται από τη σημασία του σε σχέση με άλλους σχετικούς παράγοντες. Κατά τον καθορισμό της δίκαιης και εύλογης χρήσης, όλοι οι σχετικοί παράγοντες πρέπει να εξετάζονται από κοινού και να εξαχθεί συμπέρασμα που να στηρίζεται στο σύνολο αυτών.

Άρθρο 7

Υποχρέωση μη πρόκλησης σημαντικής βλάβης

1. Το Κράτος του υδατορεύματος πρέπει, όταν χρησιμοποιούν ένα διεθνές υδατόρεια στο έδαφός τους, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να αποτρέψουν την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη του.

2. Σε περίπτωση ωστόσο που προκαληθεί σημαντική βλάβη σε άλλα Κράτος του υδατορεύματος, τα Κράτη του προκαλούν αυτή τη βλάβη κατά τη χρήση των διεθνών υδάτων πρέπει, εφόσον δεν έχει συναφθεί συμφωνία γι' αυτή τη χρήση, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, λαμβάνοντας ιδίαιτερα υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6, σε συμφωνία με το Κράτος που επηρεάζεται, ώστε να εξολείψουν ή να μιάσουν τις συνέπειες μιας τέτοιας βλάβης και όπου απαιτείται, να συζητήσουν το θέμα της αποζημίωσης.

Άρθρο 8

Γενική υποχρέωση συνεργασίας

1. Τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει να συνεργάζονται βάσει της κυριαρχίας ισότιμης, της εδαφικής ακεραιότητας, της αμοιβαίας ωφέλειας και της καλής πίστης, προκειμένου να επιτύχουν τη βέλτιστη χρήση και την ειρική προστασία ενός διεθνούς υδατορεύματος.

2. Κατά τον καθορισμό της μορφής αυτής της συνεργασίας, τα Κράτη του υδατορεύματος μπορούν να εξετάσουν την ίδρυση κοινών μηχανισμών και επιτροπών, εάν κριθεί αναγκαίο, ώστε να διευκολύνουν τη συνεργασία για τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών, υπό το φως της εμπειρίας που έχουν αποκομίσει από τη μέχρι τώρα συνεργασία τους σε υφιστάμενους κοινούς μηχανισμούς και επιτροπές σε διάφορες περιοχές.

Άρθρο 9

Τακτική ανταλλαγή στο χείαν και πληροφυριών

1. Δυνάμει του άρθρου 3, τα Κράτη του υδατορεύματος πρέπει σε τακτική βάση να ανταλλάσσουν έμμεσα διαθέσιμα στοιχεία και πληροφορίες για την καιροσταση του υδατορεύματος, ιδίως στοιχεία υδρολογικής, υετολογικής, υδρογεωλογικής και οικολογικής φύσεως που σχετίζονται με την ποιότητα των υδάτων, καθώς και με σχετικές προβλέψεις.

2. Εάν ένα Κράτος του υδατορεύματος καλείται από άλλα Κράτος του υδατορεύματος να παράσχει στοιχεία ή πληροφορίες που δεν είναι έμμεσα διαθέσιμα, πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια να συμμορφωθεί με το αίτημα αλλά μπορεί να θεσπίσει ως όρο για τη συμμόρφωσή του την κάλυψη από το αιτούν Κράτος των εύλογων δαπανών συλλογής και, όπου απαιτείται, επεξεργασίας αυτών των στοιχείων ή πληροφοριών.

3. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια να συλλέγουν και, όπου απαιτείται, να επεξεργάζονται υγιεινά και πληροφορίες, κατά τρόπο που να διευκολύνει τη χρησιμοποίησή τους από τα άλλα Κράτη του υδατορρεύματος, προς τα οποία αυτά κοινοποιούνται.

Άρθρο 10

Σχέση μεταξύ διαφορετικών ειδών χρήσης

1. Ελλείψει αντίθετης συγκριτικής ή εθίμου, καμία χρήση ενός διεθνούς υδατορρεύματος, εαυτής, δεν απολαμβάνει προτεραιότητας έναντι άλλων χρήσεων.
2. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των χρήσεων ενός διεθνούς υδατορρεύματος, αυτή θα επιλύεται βάσει των άρθρων 5 έως 7, λαμβάνοντας ιδιαίτερη μέριμνα για τις απαιτήσεις των ζωτικών ανθρώπων αναγκών.

ΜΕΡΟΣ ΓΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 11

Πληροφορίες σχετικά με προγραμματιζόμενα μέτρα

Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να διαβουλευθούν μεταξύ τους και, αν είναι αναγκαίο, να διαπραγματεύονται για τις πιθανές συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων στη κατάσταση ενός διεθνούς υδατορρεύματος.

Άρθρο 12

Ειδοποίηση σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα που έχουν πιθανές δυσμενείς συνέπειες

Ένα Κράτος του υδατορρεύματος, πριν εφαρμόσει ή επιτρέψει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων που μπορεί να έχουν σημαντικές δυσμενείς συνέπειες σε άλλα Κράτη του υδατορρεύματος, πρέπει να προβεί σε έγκαιρη ειδοποίηση των άλλων Κρατών σχετικά με αυτά. Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να συνοδεύεται από διαθέσιμα τεχνικά στοιχεία και πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων κάθε μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ώστε να δώσει τη δυνατότητα στα ειδοποιούμενα Κράτη να αξιολογήσουν τις πιθανές συνέπειες των προγραμματιζόμενων μέτρων.

Άρθρο 13

Προθεσμία απάντησης στην ειδοποίηση

Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας:

- (α) Ένα Κράτος του υδατορρεύματος που προβάλει σε ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 12 πρέπει να δίνει στο ειδοποιούμενο Κράτη μία προθεσμία έξι μηνών, προκειμένου να μελετήσουν και να αξιολογήσουν τις πιθανές

συνέπειες των προγραμματιζόμενων μέτρων και να κοινοποιήσουν τα πορίσματά τους σε αυτό.

(3) Η προθεσμία αυτή μπορεί, ύστερα από αίτημα του ειδοποιούμενου Κράτους για το οποίο η αξιολόγηση των προγραμματιζόμενων μέτρων παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία, να παραταθεί για διάστημα έξι μηνών.

Άρθρο 14

Υποχρεώσεις του ειδοποιούντος Κράτους κατά την προθεσμία απάντησης

Κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 13 προθεσμία, το ειδοποιούν Κράτος:

(α) Πρέπει να συνεργάζεται με τα ειδοποιούμενα Κράτη παρέχοντάς τους, ύστερα από αίτημά τους, κάθε πρόσθετο στοιχείο και πληροφορία που είναι διαθέσιμη και αναγκαία για να γίνει ορθή αξιολόγηση, και

(β) Πρέπει να μην εσφαλώνει ή επιτρέπει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων χωρίς τη συναίνεση των ειδοποιούμενων Κρατών.

Άρθρο 15

Απάντηση στην ειδοποίηση

Τα ειδοποιούμενα Κράτη πρέπει να κοινοποιούν τα πορίσματά τους στο ειδοποιούν Κράτος χωρίς καθυστέρηση μέσα στην προβλεπόμενη στο άρθρο 13 προθεσμία. Αν ένα ειδοποιούμενο Κράτος διαπιστώσει ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 7, πρέπει να επισυνάψει στην απάντησή του μία τεκμηριωμένη έκθεση, στην οποία να δικαιολογεί τους λόγους αυτής της διαπίστωσης.

Άρθρο 16

Παράλειψη απάντησης στην ειδοποίηση

1. Εάν, εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 13 προθεσμίας, το ειδοποιούν Κράτος δεν λάβει απάντηση σύμφωνα με το άρθρο 15, μπορεί, υποκείμενο στις υποχρεώσεις των άρθρων 5 και 7, να προχωρήσει στην εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων, σύμφωνα με την ειδοποίηση και τα άλλα στοιχεία και πληροφορίες που έχει γνωστοποιήσει στα ειδοποιούμενα Κράτη.

2. Κάθε αξίωση αποζημίωσης από ένα ειδοποιούμενο Κράτος το οποίο παρέλειψε να απαντήσει εντός της προβλεπόμενης στο άρθρο 13 προθεσμίας μπορεί να συμψηφισθεί με το έξοδο στο οποίο θα υποβληθεί το ειδοποιούν Κράτος για όρους που θα αναλάβει μετά την εκπνοή της προθεσμίας απάντησης και τις οποίες δεν θα είχε αναλάβει εάν το ειδοποιούμενο Κράτος είχε προβάλει αντιρρήσεις εντός της προθεσμίας.

Άρθρο 17

Διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα

1. Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 15, δοθεί απάντηση ότι η εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων είναι ασύμβατη με τα όσα προβλέπονται στα άρθρα 5 ή 7, το ενδιαφερόμενο Κράτος και το Κράτος που δίδει την απάντηση πρέπει να προσελθούν σε διαβουλεύσεις και, εάν είναι αναγκαίο, διαπραγματεύσεις με στόχο να καταλήξουν σε δίκαιη επίλυση του ζητήματος.
2. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων κάθε Κράτος πρέπει καλόπιστα να λαμβάνει ευλόγως υπόψιν τα δικαιώματα και έννομα συμφέροντα του άλλου Κράτους.
3. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, το ενδιαφερόμενο Κράτος, εκτός αν ζητηθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος κατά τον χρόνο που δόσε την απάντησή του, απέχει από την εφαρμογή ή δεν επιτρέπει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων για μια περίοδο έξι μηνών, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 18

Λαθαικούσιες σε περίπτωση έλλειψης ειδοποίησης

1. Εάν ένα Κράτος του υδατορεύματος έχει βάσεις λόγους να πιστεύει ότι άλλο Κράτος του υδατορεύματος προγραμματίζει μέτρα που μπορεί να έχουν σημαντική δυσμενή επίπτωση σε αυτό, το πρώτο Κράτος μπορεί να ζητήσει από το δεύτερο να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 12. Το αίτημα αυτό πρέπει να συνοδεύεται από τεκμηριωμένη έκθεση που να διατυπώνει αυτούς τους λόγους.
2. Σε περίπτωση που το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα θεωρήσει ότι παρόλα αυτά δεν υποχρεούται να προβεί σε ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 12, πρέπει να ενημερώσει σχετικά το άλλο Κράτος, παρέχοντας μία τεκμηριωμένη έκθεση που να αναλύει τους λόγους αυτής της διαπίστωσης. Εάν η διαπίστωση αυτή δεν ικανοποιεί το άλλο Κράτος, τότε ύστερα από αίτημά του τα δύο Κράτη πρέπει άμεσα να προσέλθουν σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις κατά τον τρόπο που υποδεικνύεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17.
3. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα πρέπει, εφόσον του ζητηθεί από το άλλο Κράτος κατά το διάστημα που ζητείται η έναρξη διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, να απέχει από την εφαρμογή ή να μην επιτρέψει την εφαρμογή αυτών των μέτρων για μια περίοδο έξι μηνών, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 19

Γρήγορα εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων

1. Σε περίπτωση που υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη να εφαρμοστούν τα προγραμματιζόμενα μέτρα για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία, η δημόσια ασφάλεια ή άλλα εξίσου σημαντικά συμφέροντα, το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα μπορεί, με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 7, να προχωρήσει ούτως στην εφαρμογή τους, παρά τις διατάξεις του άρθρου 14 και της παραγράφου 3 του άρθρου 17.

2. Σε αυτή την περίπτωση, πρέπει αμελλητί να κοινοποιηθεί στα άλλα Κράτη του υδατορρεύματος που αναφέρονται στο άρθρο 12 μία επίσημη δήλωση του υπεισέρχοντος, χαρακτηριστικά των μέτρων συνυφασμένη με τα σχετικά στοιχεία και πληροφορίες.

3. Το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα πρέπει, εφόσον του ζητηθεί από οποιοδήποτε εκ των ενδιαφερόμενων ή την παρόνσαρο 2 Κράτων, να προσέρχεται εμπρός σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις με αυτό, όπως υποδεικνύεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17.

ΜΕΡΟΣ IV

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΛΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 20

Προστασία και διατήρηση των οικοσυστημάτων

Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να μηνωμένα, και όπου απαιτείται από κοινού, να προστατεύουν και να διατηρούν τα οικοσυστήματα των διεθνών υδατορρευμάτων.

Άρθρο 21

Πρόληψη, μείωση και έλεγχος της ρύπανσης

1. Τα τις ανάγκες του παρόντος άρθρου, «ρύπανση ενός διεθνούς υδατορρεύματος» καλείται κάθε επιβλαβής αλλαγή της σύνθεσης ή της ποιότητας των υδάτων ενός διεθνούς υδατορρεύματος, η οποία προέρχεται άμεσα ή έμμεσα από ανθρώπινη δραστηριότητα.

2. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει, να μηνωμένα, και όπου απαιτείται, από κοινού να προλαμβάνουν, μειώνουν και ελέγχουν τη ρύπανση ενός διεθνούς υδατορρεύματος που μπορεί να προκαλέσει σημαντική βλάβη σε άλλα Κράτη του υδατορρεύματος ή στο περιβάλλον τους, συμπεριλαμβανομένης της βλάβης στην ανθρώπινη ζωή ή υγεία, στη χρήση των υδάτων για οποιονδήποτε ωφέλιμο σκοπό ή στους ζώντες οργανισμούς του υδατορρεύματος. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να λάβουν μέτρα ώστε να εναρμονίσουν τις πολιτικές τους σε αυτή τη κατεύθυνση.

3. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει, εφόσον ζητηθεί από οποιοδήποτε από αυτά, να διαβουλεύονται με σκοπό να καταλήξουν σε αμοιβαία αποδεκτά μέτρα και μεθόδους πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορρεύματος όπως:

(α) Να θέσουν κοινούς στόχους και κριτήρια για την ποιότητα των υδάτων,

(β) Να καθιερώσουν τεχνικές και πρακτικές για την αντιμετώπιση της ρύπανσης από σημειακές και μη σημειακές πηγές

(γ) Να καθιερώσουν κατάλογο ουσιών των οποίων η εισαγωγή στα ύδατα ενός διεθνούς υδατορρεύματος πρέπει να απαγορεύεται, περιορίζεται, ελεγχεται ή παρακολουθείται.

Άρθρο 22

Εισαγωγή, ξενικών ή νέων ειδών

Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν την εισαγωγή ειδών, ξενικών ή νέων, σε ένα διεθνές υδατορρέυμα ή οποία μπορεί να επιφέρει δυσμενείς συνέπειες στο οικοσύστημα του υδατορρεύματος με αποτέλεσμα την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη του υδατορρεύματος.

Άρθρο 23

Προστασία και διατήρηση του θαλασσίου περιβάλλοντος

Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει μεμονωμένα και όπου απαιτείται, σε συνεργασία με άλλα Κράτη, να λαμβάνουν όλα τα μέτρα που αφορούν ένα διεθνές υδατορρέυμα και τα οποία είναι αναγκαία για την προστασία και διατήρηση του θαλασσίου περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων των εκβολών των ποταμών, λαμβάνοντας υπ' όψιν τους γενικά αποδεκτούς κανόνες και πρότυπα.

Άρθρο 24

Διαχείριση

1. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει, εφόσον ζητηθεί από οποιοδήποτε από αυτά, να προσέχονται σε διαβουλεύσεις σχετικά με τη διαχείριση ενός διεθνούς υδατορρεύματος, οι οποίες μπορεί να προλαμβάνουν την καθιέρωση ενός κοινού μηχανισμού διαχείρισης.

2. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου, με τον όρο «διαχείριση» νοείται, ειδικότερα:

(α) Ο σχεδιασμός της βιώσιμης ανάπτυξης ενός διεθνούς υδατορρεύματος και η εξασφάλιση της εφαρμογής των εγκεκριμένων μέτρων και

(β) Η προανωνή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο της ορθολογικής και βέλτιστης χρήσης, προστασίας και ελέγχου του υδατορρεύματος.

Άρθρο 25

Ρύθμιση

1. Τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να συνεργάζονται, και όπου απαιτείται να αποφασίζουν στις ανάγκες ή στις ευκαιρίες για ρύθμιση της ροής των υδάτων του διεθνούς υδατορρεύματος.

2. Εάν δεν συμφωνηθεί κάτι αντίθετο, τα Κράτη του υδατορρεύματος πρέπει να συμμετέχουν επί ίσους όρους στην κατασκευή και συντήρηση ή στη χρηματοδότηση των έργων ρύθμισης, τα οποία συμφωνήσαν να εκτελέσουν.

3. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου ως «ρύθμιση» νοείται η χρήση υδραυλικών έργων ή άλλων συντηγόμενων μέτρων που μεταβάλλουν, τροποποιούν, ή ελέγχουν τη ροή των υδάτων ενός διεθνούς υδατορρεύματος.

Άρθρο 26

Εγκαταστάσεις

1. Κάθε Κράτος του υδατορρεύματος, ενός των χωρικών του ορίων, πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για τη διατήρηση και προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων έργων που σχετίζονται με ένα διεθνές υδατόρευμα.

2. Το Κράτος ενός υδατορρεύματος, ύστερα από αίτημα κάποιου εξ αυτών, το οποίο έχει εύλογη υπόνοια να πιστέψει ότι μπορεί να υποστεί σημαντικές δυσμενείς συνέπειες, προσέρχονται σε διαβουλεύσεις που στοχεύουν:

(α) Στην ασφαλή λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων, υποδομών ή άλλων έργων που σχετίζονται με ένα διεθνές υδατόρευμα και

(β) Στην προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών ή άλλων έργων από ενέργειες εκ προθέσεως ή αμελείας ή από τις δυνάμεις της φύσης.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ

Άρθρο 27

Πρόληψη και μετριασμός των επιβλαβών καταστάσεων

Το Κράτος του υδατορρεύματος πρέπει, μεμονωμένα και, όπου απαιτείται από καινού, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ή μετριασμού των πιθανών επιβλαβών καταστάσεων στο διεθνές υδατόρευμα, είτε είναι αποτέλεσμα φυσικών αιτίων είτε ανθρώπινων ενεργειών όπως πλημμύρες ή παγετώνες, ασθένειες μεταδιδόμενες με το νερό, μεταφορά φορτών, διάβρωση, δεισδυση, θαλασσινού νερού, ξηρασία ή απερήμωση.

Άρθρο 28

Καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης

1. Για τις ανάγκες του παρόντος άρθρου ως «έκτακτη ανάγκη» νοείται μία κατάσταση που προκαλεί ή αποτελεί άμεση απειλή πρόκλησης, σοβαρής βλάβης σε Κράτη του υδατορρεύματος ή άλλα Κράτη και η οποία επέρχεται ξαφνικά από φυσικές αιτίες, όπως πλημμύρες, θραύση πάγων, καταιγίδες παφών ή σεισμώς, ή από ανθρώπινες ενέργειες, όπως βιομηχανικά ατυχήματα.

2. Ένα Κράτος του υδατορρεύματος πρέπει, αμελλητί και με το ταχύτερο δυνατό διαθέσιμο μέσο, να ειδοποιήσει τα πιθανόν επηρεαζόμενα Κράτη και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς για αμειωδής κατάρτιση έκτακτης ανάγκης συμβαίει στο έδαφός του.

3. Ένα Κράτος του υδατορρεύματος στα χωρικά του όρια του οποίου δημουργείται καμία κατάσταση εκτάκτου ανάγκης πρέπει, σε συνεργασία με τα Κράτη του οποίως επηρεάζονται και, όπου απαιτείται, με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, να λαμβάνει άμεσα όλα τα ενδεδειγμένα από τις περιστάσεις μέτρα για την πρόληψη, το μετριασμό και την εξάλειψη των επιβλαβών επιπτώσεων της κατάστασης ανάγκης.

4. Όταν αυτό απαιτείται, τα Κράτη του Υδατορρεύματος, πρέπει από κοινού να καθιερπίζουν σχέδια εκτέλεσης ανάγκης, για να ανταποκριθούν στις καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με άλλα Κράτη του Υδατορρεύματος, και με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΜΕΡΟΣ VI

ΔΙΑΦΟΡΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Διεθνή υδατορεύματα και εγκαταστάσεις σε κοινό ένοπλης σύρραξης

Τα διεθνή υδατορεύματα και οι σχετικές εγκαταστάσεις, υποδυναμικά ή άλλα έργα, επιλαμβάνουν της προσοχής που προβλέπεται από τις αρχές και κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται σε διεθνείς και μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις και απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται κατά παράβαση αυτών των αρχών και κανόνων.

Άρθρο 30

Έμμεσες διαδικασίες

Σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρά εμπόδια στην άμεση επαφή μεταξύ των Κρατών του υδατορρεύματος, τα ενδιαφερόμενα Κράτη πρέπει να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις συνεργασίας που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της αντιπληρωμής στοιχείων και πληροφοριών, της προειδοποίησης, της επικοινωνίας, των διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων, μέσω μιας έμμεσης διαδικασίας την οποία έχουν αποδεχτεί.

Άρθρο 31

Στοιχεία και πληροφορίες ζωτικής σημασίας για την εθνική άμυνα ή ασφάλεια τίθενται στο όραμα αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση δεν υποχρεώνει ένα κράτος του υδατορρεύματος να παράσχει στοιχεία και πληροφορίες που είναι ζωτικής σημασίας για την εθνική του άμυνα ή ασφάλεια. Ωστόσο, αυτό το κράτος πρέπει να συνεργάζεται καλόπιστα με τα άλλα Κράτη του υδατορρεύματος με σκοπό να παράσχει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες υπό αυτές τις συνθήκες.

Άρθρο 32

Απαγόρευση διακρίσεων

Για την προστασία των συμφερόντων των προσώπων, φυσικών ή νομικών, που υπέστησαν ή απειλούνται σοβαρά να υποστούν σημαντική βλάβη από βλάβη ως αποτέλεσμα δραστηριοτήτων που σχετίζονται με ένα διεθνές υδατόρρευμα, τα Κράτη του υδατορρεύματος δεν πρέπει να κάνουν διακρίσεις βάσει εθνικότητας ή κατοικίας ή τόπου προέλευσης της βλάβης, τρεχόμενου νομικού παρόχου σε αυτό το πρόσωπο, σύμφωνα με το δικαίωμα νομικό σύστημα, προσβολή σε δικαστικές ή άλλες διαδικασίες, ή το δικαίωμα να αξιώσουν αποζημίωση ή άλλη επανορθώση λόγω σημαντικής βλάβης που προκλήθηκε από τις δραστηριότητες που έλαβαν χώρα στο έδαφός τους, εκτός αν το εν λόγω Κράτη του υδατορρεύματος έχουν συμφωνήσει διαφορετικά.

Άρθρο 33

Επίλυση διαφορών

1. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα ενδιαφερόμενα Μέρη, ελλείψει εορματικής συμφωνίας μεταξύ τους, θα αναζητήσουν την επίλυση της διαφοράς τους με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με τις ακόλουθες προβλέψεις.

2. Εάν τα ενδιαφερόμενα Μέρη δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία μέσω διαπραγματεύσεων που ζήτησε ένα από αυτά, μπορούν να αναζητήσουν από κοινού τη βοήθεια, διαμεσολάβηση ή συμβιβασμό από ένα τρίτο Μέρος, ή να χρησιμοποιήσουν, αν απαιτείται, κάποια κοινά θεσμό που έχουν τυχόν εγκαιδρύσει για το υδαιόρευμα ή να συμφωνήσουν στο να υποβληθεί η διαφορά τους σε διαιτισία ή στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, εάν μετά το πέρας των έξι μηνών από την υποβολή αίτηματος διαιτησιακών και από την παράγραφο 2, τα ενδιαφερόμενα Μέρη δεν έχουν καταβάλει να επιλύσουν τη διαφορά τους μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων αναφερόμενων στην παράγραφο 2 μέσων, η διαφορά θα υποβάλλεται, αν το ζητήσει οποιοδήποτε από τα εμπλεκόμενα μέρη, σε επιτροπή αμερόληπτης εξέτασης σύμφωνα με τις παραγράφους 4 έως 9, εκτός εάν τα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

4. Θα συγκροτηθεί εξειδικευμένη Επιτροπή, η οποία θα διοριζεται από ένα μέλος ορισμένο από κάθε ενδιαφερόμενο Μέρος και επιπλέον ένα μέλος που δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα ενδιαφερόμενα Μέρη, το οποίο θα επιλεγεί από τα διορισμένα μέλη, και θα εκτελεί καθήκοντα Προέδρου.

5. Εάν τα μέλη που έχουν διοριστεί από τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για τον ορισμό του Προέδρου εντός τριών μηνών από την αίτηση για συγκρότηση της Επιτροπής, οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να διορίσει τον Πρόεδρο, ο οποίος δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα Μέρη της διαφοράς ή κανενός παρόχθιου Κράτους του εν λόγω υδατορεύματος. Εάν ένα από τα Μέρη δεν μπορεί να διορίσει μέλος της Επιτροπής εντός τριών μηνών από την αρχική αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 3, οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να διορίσει ένα πρόσωπο το οποίο δεν θα έχει την εθνικότητα κανενός από τα Μέρη της διαφοράς ή κανενός παρόχθιου Κράτους του εν λόγω υδατορεύματος. Το πρόσωπο που θα διοριστεί κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποτελεί το μοναδικό μέλος της Επιτροπής.

6. Η Επιτροπή θα καθορίζει μόνη της τον κανονισμό λειτουργίας της.

7. Τα ενδιαφερόμενα Μέρη έχουν την υποχρέωση να παράσχουν στην Επιτροπή τις απαιτούμενες πληροφορίες, και, αν ζητηθεί, το καθένα από αυτά να επιτρέψει στην Επιτροπή να έχει πρόσβαση στο έδαφός του και να επιθεωρήσει οποιοδήποτε υποδομές, βιομηχανικά συγκροτήματα,

εξειδικιασμούς, καινοτομίες ή φυσικά χαρακτηριστικά που σχετίζονται με τους σκοπούς αυτής της έρευνας.

8. Η Επιτροπή υποβάζει την έκθεσή της κατά πλειοψηφία των μελών της, εκτός εάν πρόκειται για μονομελή Επιτροπή, και υποβάλλει αυτή την έκθεση στα Μέρη εκθέτοντας τα πορίσματά της και την αιτιολογία στην οποία αυτή βασίζεται, και προβαίνει σε κατάλληλες συστάσεις που κρίνει σκόπιμες για μια δίκαιη επίλυση της διαφοράς, την οποία τα ενδιαφερόμενα Μέρη υποχρεούνται να εξετάσουν καλώςπιστα.

9. Τα έξοδα λειτουργίας της Επιτροπής βαρύνουν εξίσου τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

10. Ένα Μέρος το οποίο δεν απαιτεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, καθώς την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση ή οποιεδήποτε εφεξής, μπορεί να καταθέσει ενγράφως στον Γενικό Γραμματέα ότι, σχετικά με οποιαδήποτε διαφορά που δεν επιλύεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, αναγνωρίζει αυτοδίκαια και χωρίς ειδική προς τούτο συμφωνία με οποιοδήποτε άλλο Μέρος που αποδέχεται την ίδια υποχρέωση:

(α) Την υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, κα/ή

(β) Διαιτησίες από διαιτητικό δικαστήριο που συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης, εκτός αντίθετης συμφωνίας των Μερών της διαφοράς.

Ένα Μέρος που απαιτεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης μπορεί να κάνει παρόμοια δήλωση σχετικά με τη διαιτησία σύμφωνα με την υποπαράγραφο (β).

ΜΕΡΟΣ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Υπογραφή

Η παρούσα Σύμβαση θα ανοίχτεί προς υπογραφή από όλα τα Κράτη και τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης από τις 21 Μαΐου 1997 έως τις 20 Μαΐου 2000 στην έδρα του ΟΙΕΕ στη Νέα Υόρκη.

Άρθρο 35

Κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη και από τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Κάθε οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, που καθίσταται Μέρος της παρούσας Σύμβασης χωρίς κάποιο από τα Κράτη μέλη του να είναι:

Μέρος, θα δεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση. Στην περίπτωση τέτοιων οργανισμών, των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη μέλη είναι Μέλη της παρούσας Σύμβασης, ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη του θα αποφασίσουν για τις συνήστοιχες ευθύνες τους σχετικά με την εκτέλεση των υποχρεώσεων τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο οργανισμός και τα Κράτη μέλη δεν θα έχουν το δικαίωμα να ασκούν ταυτόχρονα τα δικαιώματά τους που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση.

3. Στα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης τους, ο οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώνουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε ότι αφορά τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Αυτοί οι οργανισμοί θα ενημερώνουν επίσης τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σχετικά με οποιαδήποτε συσπαστική τροποποίηση στην έκταση της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 36

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ενενήκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του τριακοστού πέμπτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Για κάθε Κράτος ή οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει τη Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτή μετά από την υποβολή του τριακοστού πέμπτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την ενενήκοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία υποβολής του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης από αυτό το Κράτος ή τον οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου, οποιοδήποτε έγγραφο κατατεθεί από οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπολογίζεται, ως επισράσθετο των όσων έχουν κατατεθεί από τα Κράτη μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37

Αυθεντικά κείμενα

Τα πρωτότυπα της παρούσας Σύμβασης, του οποίου τα Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ιαπωνικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ οι υπογεγραμμένοι, δυνάμει εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν τη Σύμβαση.

Έγινε στη Νέα Υόρκη, σήμερα 21^η Μαΐου 1997.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΑΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1

Η Διαττσία βάζει του άρθρου 33 της Σύμβασης, θα διεξάγεται σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 14 του παρόντος παραρτήματος, εκτός εάν τα διαφωνούντα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 2

Το αιτούν Μέρους θα γνωστοποιήσει στο καθένα Μέρους ότι θα παραπέμψει με διαφορά σε διαττσία βάζει του άρθρου 33 της Σύμβασης. Η γνωστοποίηση θα εκθέτει το θέμα που αποτελεί αντικείμενο διαττσίας και θα αναμνησεί, συγκεκριμένα, τα άρθρα της Σύμβασης των οποίων επιβεβαιώνεται η εφαρμογή ή εφαρμογή. Εάν τα Μέρη δεν συμφωνούν ως προς το θέμα που αποτελεί αντικείμενο διαττσίας, το διατττικό δικαστήριο θα προσδιορίσει το αντικείμενο της διαφοράς.

Άρθρο 3

1. Σε διαφορές μεταξύ δύο Μερών, το διατττικό δικαστήριο θα αποτελείται από τρία μέλη. Καθένα από τα διαφωνούντα Μέρη ορίζει έναν διατττή και οι δύο επιλεγέντες διατττές ορίζουν κοινό κενή συμφωνίας τον τρίτο διατττή, ο οποίος θα είναι Πρόεδρος του διατττικού δικαστηρίου. Ο Πρόεδρος δεν θα είναι υπήκοος ενός των διαφωνούντων Μερών, ούτε ενός παρέχοντος Κράτους του υπόψη υποταγμένου, ούτε έχει τον συνήθη τόπο κατοικίας του/της στην επικράτεια των εν λόγω Μερών ή παρέχοντων Κρατών, ούτε έχει ασχοληθεί με την υπόθεση αυτή καθ' οιονδήποτε τρόπο.
2. Σε διαφορές μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών, τα Μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν έναν διατττή από κοινού κατόν συμφωνίας.
3. Κάθε χρεώσιμη θέση πληροίται με τον τρόπο που προβλέπεται στον αρχικό διορισμό.

Άρθρο 4

1. Εάν ο Πρόεδρος του διατττικού δικαστηρίου δεν διοριστεί εντός δύο μηνών από τον διορισμό του δεύτερου διατττή, ο Πρόεδρος του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, κατόν αιτήματος ενός Μέρους, ορίζει τον Πρόεδρο εντός παραγέρω προθεσμίας δύο μηνών.
2. Εάν ένα εκ των διαφωνούντων Μερών δεν διορίσει διατττή εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος, το έτερο Μέρους δύναται να ενημερώσει τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, ο οποίος κάνει το διορισμό εντός περτέρω προθεσμίας δύο μηνών.

Άρθρο 5

Το διατττικό δικαστήριο αποτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 6

Εκτός εάν τα διαφωνούντα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το διαιτητικό δικαστήριο βασίζει τους δικούς του εσωτερικούς κανονισμούς.

Άρθρο 7

Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος ενός εκ των Μερών, να συστήσει τη λήψη των αναγκαίων προπονήτων μέτρων προστασίας.

Άρθρο 8

1. Τα διαφωνούντα Μέρη διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου κα, συγκεκριμένα, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους:

- α) Τούτοι παρέχουν όλα τα σχετικά έγγραφα, πληροφορίες και διευκύνσεις
- β) Τούτοι εξουσιοδοτούν, όποτε χρειάζεται, να καλέσει μαρτυρες και εμπειρογνώμονες και να λάβει τη μαρτυρία τους.

2. Τα Μέρη και οι διαιτητές υποχρεούνται να προσοφείουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα κάθε απόρρητης πληροφορίας που τους διαβιβάζεται κατά τη διάρκεια των εργασιών του διαιτητικού δικαστηρίου.

Άρθρο 9

Εκτός εάν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, οι δαπάνες του δικαστηρίου θα διμερίζονται εξίσου στα διαφωνούντα Μέρη. Το δικαστήριο τρέφει να τηρε λανθασμένο όλων των δαπανών του και να προσκομίζει στα ενδιαφερόμενα Μέρη τελική εκκαθάριση.

Άρθρο 10

Οποιοδήποτε Μέρος έχει έννομο συμφέρον επί του θέματος που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς και το οποίο ενδεχεται να θιγεί από την απόφαση επί της υποθέσεως, δύναται να παρέμβει στη διαδικασία με τη συγκατάθεση του δικαστηρίου.

Άρθρο 11

Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εξετάσει και να εκδώσει απόφαση επί ανταξίσεων που απορρέουν άμεσα από το υπό εξέταση θέμα της διαφοράς.

Άρθρο 12

Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου, τόσο επί της διαδικασίας, όσο και επί της ουσίας, λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του...

Άρθρο 13

Εάν ένα εκ των διαφωνούντων Μερών δεν εμφανισθεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπίσει τη θέση του, το άλλο Μέρος δύναται να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τις εργασίες και να εκδώσει την οριστική του απόφαση. Απουσία Μέρους ή παράλειψη Μέρους να υπερασπίσει τη θέση του δεν συνιστά εμπόδιο στις εργασίες. Πριν από την

έκδοση της τελικής απόφασης, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να βεβαιωθεί ότι η αείωση είναι νόμιμη και ουσιαστική.

Άρθρο 14

1. Το δικαστήριο θα εκδίδει την οριστική απόφαση του εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία συγκροτήθηκε, εκτός αν κρίνει ότι απαιτείται η παράταση της προθεσμίας για περίοδο, που όμως δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε επιπλέον μήνες.

2. Η οριστική απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου θα περιορίζεται στα αντικείμενα της διαφοράς και θα είναι πλήρως τεκμηριωμένη. Θα περιλαμβάνει επίσης τα ονόματα των μελών που μετείχαν στις εργασίες του και την ημερομηνία της οριστικής απόφασης. Κάθε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να ζητήσει την καταχώρηση μιας διαίτηρης ή διαφορετικής γνώμης στην οριστική απόφαση.

3. Η απόφαση θα είναι δεσμευτική για τα Μέρη της διαφοράς. Επίσης θα είναι ανέκκλητος, εκτός εάν τα Μέρη της διαφοράς έχουν εκ των προτέρων συμφωνήσει σχετική δεδικασία έφεσης.

4. Οποιαδήποτε αμφισβήτηση που τυχόν προκύπτει μεταξύ των Μερών, σε ό,τι αφορά την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της οριστικής απόφασης, μπορεί να υποβληθεί, από οποιοδήποτε Μέρος, προς επίλυση στο διαιτητικό δικαστήριο που την εξέδωσε.

Άρθρο δεύτερο

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, μπορούν να λαμβάνονται τα προβλεπόμενα από τη Σύμβαση αναγκαία μέτρα, να εγκαθιδρύονται οι προβλεπόμενοι μηχανισμοί και επιτροπές, να ρυθμίζονται οι προβλεπόμενες διαδικασίες καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 36 αυτής.

Αθήνα, 16 Ιουλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ.Α. Παπανδρέου

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

Λ. Κατσέλη

Κ. Μπιρμπίλη

**ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ**

Δ. Ρέππας

Αριθμ. 85/ 8 / 2010

ΕΚΘΕΣΗ

**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρου 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Κύρωση της Σύμβασης για το δίκαιο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου προτείνεται η κύρωση της ανωτέρω Σύμβασης του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, που έχει υπογραφεί στη Νέα Υόρκη στις 21 Μαΐου 1997. Ειδικότερα:

Α. Με το άρθρο πρώτο κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, η προαναφερόμενη Σύμβαση, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Ι

1. Ορίζεται ότι, η κυρούμενη Σύμβαση εφαρμόζεται στις χρήσεις των διεθνών υδατορευμάτων και των υδάτων τους, πλην εκείνων της ναυσιπλοΐας, καθώς και στα σχετικά, με τις χρήσεις των υδατορευμάτων αυτών και των υδάτων τους, μέτρα προστασίας, διατήρησης και διαχείρισης. (άρθρο 1)

2. Καθορίζεται η έννοια των όρων, που αναφέρονται στην κυρούμενη Σύμβαση, για την εφαρμογή της.

(άρθρο 2)

3. α. Η παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα ήδη ισχύοντα από προηγούμενες συμφωνίες δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός Κράτους υδατορεύματος, λαμβάνεται όμως μέριμνα ώστε τα ισχύοντα από τέτοιου είδους συμφωνίες να εναρμονίζονται με τις βασικές αρχές της Σύμβασης.

β. Συμφωνίες περί υδατορευμάτων, που συνάπτονται μεταξύ των Κρατών υδατορευμάτων, πρέπει να καθορίζουν τα ύδατα όπου αυτές έχουν εφαρμογή και τα Κράτη του υδατορεύματος οφείλουν να διαβουλεύονται όποτε χρειάζονται προσαρμογές της παρούσας Σύμβασης, λόγω ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και χρήσεων ενός συγκεκριμένου διεθνούς υδατορεύματος.

γ. Παρέχεται σε κάθε Κράτος υδατορεύματος το δικαίωμα συμμετοχής: i) στη διαπραγμάτευση, προκειμένου να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος σε οποιαδήποτε συμφωνία υδατορεύματος και ii) σε διαβουλεύσεις, στην περίπτωση που η χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος μπορεί να επηρεαστεί σε σημαντικό βαθμό από την εφαρμογή της προαναφερόμενης συμφωνίας.

(άρθρα 3 και 4)

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Στο πλαίσιο των γενικών αρχών της Σύμβασης προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Τα Κράτη του υδατορεύματος οφείλουν να χρησιμοποιούν το διεθνές υδατόρευμα που βρίσκεται στο έδαφος τους και να συμμετέχουν στη χρήση, ανάπτυξη και προστασία αυτού, με δίκαιο και εύλογο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται η βέλτιστη και βιώσιμη χρήση αυτού και των ωφελημάτων του. (άρθρο 5)

2. α. Ορίζονται οι παράγοντες και οι συνθήκες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου να εξασφαλίζεται η δίκαιη και εύλογη χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος.

β. Οι παράγοντες αυτοί (γεωγραφικοί, υδατογραφικοί, κλιματικοί, πληθυσμού, κοινωνικών - οικονομικών αναγκών, υφισταμένων και δυνητικών χρήσεων κ.λπ.) πρέπει να εξετάζονται από κοινού και το συμπέρασμα που εξάγεται να στηρίζεται στο σύνολο αυτών.

γ. Τα Κράτη του υδατορεύματος οφείλουν να προσέρχονται σε διαβουλεύσεις, εφόσον τούτο απαιτείται, κατ'εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων. (άρθρο 6)

3. α. Θεσπίζεται η υποχρέωση των Κρατών του υδατορεύματος, όταν χρησιμοποιούν ένα διεθνές υδατόρευμα, να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να αποτρέπεται η πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη αυτού.

β. Σε περίπτωση πρόκλησης σημαντικής βλάβης, τα Κράτη που την προκαλούν πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να εξαιρεθούν ή να μειωθούν οι συνέπειες μιας τέτοιας βλάβης και όπου απαιτείται, να συζητείται το θέμα της αποζημίωσης. (άρθρο 7)

4. α. Τα Κράτη του υδατορεύματος αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συνεργάζονται με βάση τις οριζόμενες γενικές αρχές (της κυριαρχίας ισότητας, της εδαφικής ακεραιότητας κ.λπ.), ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη χρήση και η επαρκής προστασία ενός διεθνούς υδατορεύματος.

β. Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, παρέχεται η δυνατότητα στα Κράτη υδατορεύματος να ιδρύσουν κοινούς μηχανισμούς και επιτροπές για τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών.

γ. Τα Κράτη του υδατορεύματος, επίσης, οφείλουν να ανταλλάσσουν άμεσα, σε τακτική βάση, στοιχεία και πληροφορίες, σχετικά με την κατάσταση του υδατορεύματος και να λαμβάνουν μέριμνα για την όσο το δυνατόν ταχύτερη διεκπεραίωση και επεξεργασία των ανωτέρω, σε περίπτωση που αυτό απαιτείται. (άρθρα 8 και 9)

5. Προβλέπεται ότι, καμία χρήση ενός διεθνούς υδατορεύματος δεν απολαμβάνει αφ' εαυτής προτεραιότητα έναντι άλλων χρήσεων ελλείψει αντίθετης συμφωνίας και σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των χρήσεων αυτού, αυτή επιλύεται σύμφωνα με την οριζόμενη διαδικασία. (άρθρο 10)

ΜΕΡΟΣ III

Ρυθμίζονται θέματα, σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα για την κατάσταση ενός διεθνούς υδατορεύματος. Ειδικότερα:

1.α. Τα Κράτη του υδατορεύματος αναλαμβάνουν την υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών, πραγματοποίησης διαβουλεύσεων και αν κριθεί αναγκαίο και διαπραγματεύσεων, για τις πιθανές συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων στην κατάσταση ενός διεθνούς υδατορεύματος.

β. Περαιτέρω, το Κράτος του υδατορεύματος, πριν προχωρήσει στην εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, που μπορεί να έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στα άλλα Κράτη του υδατορεύματος, οφείλει να προβεί σε έγκαιρη σχετική ειδοποίηση, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένα στοιχεία, προκειμένου τα ειδοποιούμενα Κράτη να αξιολογήσουν αναλόγως τα προγραμματιζόμενα μέτρα,

γ. Ορίζεται συγκεκριμένη προθεσμία, με δυνατότητα παράτασης, από το Κράτος του υδατορεύματος στα ειδοποιούμενα κράτη για να μελετήσουν και να αξιολογήσουν τις συνέπειες από τα προγραμματιζόμενα μέτρα.

δ. Το ειδοποιούν Κράτος υποχρεούται να συνεργάζεται με τα ειδοποιούμενα Κράτη για την παροχή πρόσθετων σχετικών στοιχείων και πληροφοριών και να μην εφαρμόζει τα προγραμματιζόμενα μέτρα πριν τη συναίνεση των Κρατών αυτών. (άρθρα 11-14)

2. α. Τα ειδοποιούμενα Κράτη υποχρεούνται να κοινοποιούν τα πορίσματά τους στο ειδοποιούν Κράτος, εντός της οριζόμενης από αυτό προθεσμίας και να επισυνάπτουν τεκμηριωμένη έκθεση, στην περίπτωση διαπίστωσης παράβασης των προβλεπόμενων με την κυρούμενη Σύμβαση (άρθρα 5-7) υποχρεώσεων εξαιτίας της εφαρμογής των προγραμματιζόμενων μέτρων.

β. Σε περίπτωση παράλειψης απάντησης, το ειδοποιούν Κράτος δύναται να προβεί στην εφαρμογή των προγραμματιζόμενων μέτρων, ενώ κάθε αξίωση αποζημίωσης εκ μέρους του Κράτους, που παρέλειψε να απαντήσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δύναται να συμψηφισθεί με τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται το

ειδοποιούν κράτος για δράσεις που θα αναλάβει μετά το πέρας της προθεσμίας απάντησης και στις οποίες δε θα είχε προχωρήσει εάν οι αντιρρήσεις του ειδοποιούμενου κράτους είχαν υποβληθεί έγκαιρα. (άρθρα 15-16)

3. α. Προβλέπεται η διεξαγωγή διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων σχετικά με τα προγραμματιζόμενα μέτρα, σε περίπτωση που δοθεί απάντηση ασυμβίβαστη με τα προβλεπόμενα στην υπό κύρωση Σύμβαση, για τη δίκαιη επίλυση του ζητήματος, λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων και των εννόμων συμφερόντων των δύο πλευρών.

β. Κατά τη διάρκεια που λαμβάνουν χώρα οι ανωτέρω διαβουλεύσεις και εφόσον τούτο ζητηθεί, το ειδοποιούν Κράτος απέχει ή δεν επιτρέπει την εφαρμογή των προγραμματιζόμενων εκ μέρους του μέτρων.

γ. Ένα Κράτος του υδατορεύματος δύναται να ζητήσει την διαδικασία της έγκαιρης ειδοποίησης, κατόπιν τεκμηριωμένης σχετικής έκθεσης, εφόσον έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το άλλο Κράτος του υδατορεύματος, που προγραμματίζει τα μέτρα, πρόκειται να προβεί σε λήψη μέτρων με σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο υδατόρευμα.

δ. Σε περίπτωση που η εν λόγω έκθεση δεν κριθεί ικανοποιητική τα δύο Κράτη οφείλουν να προσέλθουν σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων το Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα πρέπει να απέχει από την εφαρμογή τους. (άρθρα 17 και 18)

4.α. Παρέχεται η δυνατότητα στο Κράτος που προγραμματίζει τα μέτρα, να προβαίνει στην άμεση εφαρμογή τους, στην περίπτωση που υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη εφαρμογής τους, για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία, η δημόσια ασφάλεια ή άλλα εξίσου σημαντικά συμφέροντα.

β. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να κοινοποιηθεί στα άλλα Κράτη του υδατορεύματος επίσημη δήλωση του επείγοντος χαρακτήρα των μέτρων, συνοδευόμενη από τα σχετικά στοιχεία και πληροφορίες και εφόσον ζητηθεί, το Κράτος το υδατορεύματος να προσέρχεται αμέσως σε διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις. (άρθρο 19)

ΜΕΡΟΣ IV

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την προστασία, διατήρηση και διαχείριση των υδατορευμάτων και των οικοσυστημάτων τους. Ειδικότερα:

1. α. Θεσπίζεται η υποχρέωση των Κρατών του υδατορεύματος, μεμονωμένα και όπου απαιτείται από κοινού, να προστατεύουν και να διατηρούν τα οικοσυστήματα των διεθνών υδατορευμάτων, προλαμβάνοντας, μειώνοντας και ελέγχοντας τυχόν ρύπανση αυτών, καθώς και εναρμονίζοντας, ανάλογα, τις πολιτικές τους.

β. Προς τούτο, τα εν λόγω Κράτη οφείλουν να προσέρχονται σε διαβουλεύσεις, εφόσον ζητηθεί, προκειμένου να καταλήξουν σε κοινά αποδεκτά μέτρα και μεθόδους πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος, (καθιέρωση τεχνικών και πρακτικών αντιμετώπισης της ρύπανσης, καθιέρωση καταλόγου απαγορευμένων ουσιών Κ.λπ.). (άρθρα 20 και 21)

2. α. Θεσπίζεται, επίσης, η υποχρέωση των Κρατών του υδατορεύματος να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα, για να αποτρέπεται η εισαγωγή ειδών, ξενικών ή νέων,

σε ένα διεθνές υδατόρευμα, η οποία μπορεί να επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στο οικοσύστημα του υδατορεύματος και κατά συνέπεια την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη του υδατορεύματος.

β. Τα Κράτη του υδατορεύματος, μεμονωμένα και όπου απαιτείται σε συνεργασία με άλλα Κράτη, οφείλουν να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος ενός διεθνούς υδατορεύματος. (άρθρα 22 και 23)

3. Τα Κράτη του υδατορεύματος, οφείλουν να:

α. προσέρχονται σε διαβουλεύσεις, εφόσον ζητηθεί, σχετικά με τη διαχείριση ενός διεθνούς υδατορεύματος, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν την καθιέρωση ενός κοινού μηχανισμού διαχείρισης.

β. Συνεργάζονται, σχετικά με τη ρύθμιση της ροής των υδάτων του διεθνούς υδατορεύματος και εάν δεν συμφωνηθεί κάτι αντίθετο, να συμμετέχουν, εξ ίσου, στην κατασκευή και συντήρηση ή στη χρηματοδότηση των συμφωνηθέντων έργων ρύθμισης. (άρθρα 24 και 25)

4. α. Κάθε Κράτος του υδατορεύματος, εντός των χωρικών του ορίων, οφείλει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για τη διατήρηση και προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων σχετικών με ένα διεθνές υδατόρευμα έργων.

β. Τα Κράτη ενός υδατορεύματος προσέρχονται σε διαβουλεύσεις, εφόσον ζητηθεί, στην περίπτωση εύλογης υπόνοιας ενός εξ αυτών, ότι έχει υποστεί σημαντικές δυσμενείς συνέπειες, με σκοπό την ασφαλή λειτουργία και συντήρηση των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων σχετικών έργων, καθώς και την προστασία αυτών, από ενέργειες εκ προθέσεως ή εξ αμελείας ή από δυνάμεις της φύσης. (άρθρο 26)

ΜΕΡΟΣ V

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αντιμετώπιση επιβλαβών καταστάσεων και καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης. Ειδικότερα:

1. Θεσπίζεται η υποχρέωση των Κρατών του υδατορεύματος, μεμονωμένα είτε από κοινού, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ή μετριασμού των πιθανών επιβλαβών καταστάσεων σε ένα διεθνές υδατόρευμα, είτε είναι αποτέλεσμα φυσικών αιτιών (πλημμύρες, παγετοί, ξηρασία κ.λπ.) είτε ανθρώπινων ενεργειών (ασθένειες μεταδιδόμενες με το νερό κ.λπ.). (άρθρο 27)

2. α. Ένα Κράτος του υδατορεύματος, οφείλει να ειδοποιήσει, αμελλητί και με το ταχύτερο δυνατό διαθέσιμο μέσο, τα πιθανόν επηρεαζόμενα Κράτη και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς για οποιαδήποτε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (πλημμύρες, σεισμοί, βιομηχανικά ατυχήματα κ.λπ.) συμβαίνει στο έδαφος του.

β. Κάθε Κράτος του υδατορεύματος, στην περίπτωση που δημιουργείται στα χωρικά του ύδατα κάποια κατάσταση έκτακτης ανάγκης, πρέπει να λάβει, άμεσα, όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την πρόληψη, το μετριασμό και την εξάλειψη των επιβλαβών επιπτώσεων της ανάγκης αυτής.

γ. Τα Κράτη του υδατορεύματος, όταν απαιτείται, οφείλουν, από κοινού, να καταρτίζουν σχέδια για την αντιμετώπιση των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, σε συνεργασία με άλλα Κράτη, που πιθανόν επηρεάζονται και με αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. (άρθρο 28)

ΜΕΡΟΣ VI

1. Ορίζεται ότι, τα διεθνή υδατορεύματα, και οι σχετικές εγκαταστάσεις, υποδομές και άλλα έργα απολαμβάνουν το καθεστώς προστασίας, που προβλέπεται από τις αρχές και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται σε διεθνείς και μη, ένοπλες συρράξεις και απαγορεύεται η χρησιμοποίηση αυτών, κατά παράβαση των αρχών και των κανόνων αυτών. (άρθρο 29)

2. α. Τα Κράτη του υδατορεύματος, σε περίπτωση που υπάρχουν σοβαρά εμπόδια στην μεταξύ τους άμεση επαφή, οφείλουν να συνεργάζονται, με την ανταλλαγή στοιχείων και πληροφοριών, την προειδοποίηση, την επικοινωνία, τις διαβουλεύσεις και διαπραγματεύσεις.

β. Παρέχεται η δυνατότητα σ' ένα Κράτος του υδατορεύματος να αρνηθεί την παροχή στοιχείων και πληροφοριών ζωτικής σημασίας για την εθνική του άμυνα και ασφάλεια, αλλά ταυτόχρονα οφείλει να συνεργάζεται καλόπιστα με τα άλλα Κράτη του υδατορεύματος για την παροχή όσο το δυνατόν περισσότερων στοιχείων και πληροφοριών. (άρθρα 30 και 31)

3. Τα Κράτη του υδατορεύματος δεσμεύονται να μη προβαίνουν σε οποιουδήποτε είδους διακρίσεις, με βάση την εθνικότητα, την κατοικία κ.λπ., σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, για την παροχή πρόσβασης σε δικαστικές ή άλλες διαδικασίες ή για αξίωση αποζημίωσης ή άλλου είδους επανόρθωσης, εξ αιτίας σημαντικής βλάβης που προκλήθηκε από δραστηριότητες που έλαβαν χώρα στο έδαφος τους, εκτός αν τα εν λόγω Κράτη έχουν συμφωνήσει διαφορετικά. (άρθρο 32)

4. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την επίλυση διαφορών, που ανακύπτουν μεταξύ των Μερών, κατά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της κυρούμενης Σύμβασης. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι:

α. Οι ανωτέρω διαφορές επιλύονται από τα ενδιαφερόμενα Μέρη με ειρηνικά μέσα.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στα Μέρη, σε περίπτωση που δεν καταλήξουν σε συμφωνία μέσω διαπραγματεύσεων, να αναζητήσουν από κοινού την βοήθεια, διαμεσολάβηση ή τον συμβιβασμό από ένα τρίτο Μέρος, ή να χρησιμοποιήσουν ένα κοινό θεσμό, που έχουν τυχόν εγκαθιδρύσει για το υδατόρευμα ή να συμφωνήσουν στην υποβολή της διαφοράς σε διαιτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο.

γ. Σε περίπτωση που, τα Μέρη δεν επιλύσουν, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας και με τις οριζόμενες επιφυλάξεις, τη διαφορά τους με τα προαναφερόμενα μέσα, η διαφορά υποβάλλεται σε εξεταστική Επιτροπή, που συγκροτείται προς τούτο, εκτός αντιθέτου συμφωνίας των Μερών.

δ. Καθορίζεται ο τρόπος συγκρότησης της εν λόγω Επιτροπής και ο τρόπος λειτουργίας και λήψης των αποφάσεων αυτής.

ε. Τα έξοδα λειτουργίας της Επιτροπής βαρύνουν εξίσου τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα σε ένα Μέρος, που δεν αποτελεί οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, να καταθέσει εγγράφως στο Θεματοφύλακα της κυρούμενης Σύμβασης, ότι σε περίπτωση μη επίλυσης της διαφοράς, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, αποδέχεται και αναγνωρίζει αυτοδίκαια, την υποβολή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και / ή σε διαι-

τητικό δικαστήριο για διαιτησία.

ζ. Το εν λόγω διαιτητικό δικαστήριο συγκροτείται και λειτουργεί κατά τα οριζόμενα στο συνημμένο Παράρτημα της κυρούμενης Σύμβασης, όπου μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι: i) Το ανωτέρω δικαστήριο μπορεί να συστήσει, κατόπιν σχετικού αιτήματος, τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων προστασίας και να επιτρέψει την παρέμβαση τρίτου Μέρους, που τυχόν θίγεται από την απόφαση επί της υπόθεσης, ii) Τα διαφωνούντα Μέρη υποχρεούνται να διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου και να προστατεύουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα κάθε απόρρητης πληροφορίας που διαβιβάζεται στο δικαστήριο, iii) Οι δαπάνες του δικαστηρίου βαρύνουν, εξίσου, τα διαφωνούντα Μέρη. iv) Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση επί ανταξιώσεων, που απορρέουν άμεσα από το υπό εξέταση θέμα της διαφοράς, v) Η απουσία ή η παράλειψη κάποιου Μέρους να υπερασπίσει τη θέση του δεν εμποδίζει τις εργασίες του διαιτητικού δικαστηρίου, vi) Οι αποφάσεις του δικαστηρίου λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του και είναι δεσμευτικές για τα Μέρη της διαφοράς.

(άρθρο 33, σε συνδυασμό με το Παράρτημα)

ΜΕΡΟΣ VII

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την διαδικασία υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην κυρούμενη Σύμβαση από τα Κράτη και από τους οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης.

(άρθρα 34 - 37)

Β. Με το άρθρο δεύτερο, παρέχεται η εξουσιοδότηση στους συναρμόδιους Υπουργούς για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων, που προβλέπονται από την κυρούμενη Σύμβαση, την εγκαθίδρυση των προβλεπομένων μηχανισμών και επιτροπών και τη ρύθμιση κάθε σχετικής λεπτομέρειας για την εφαρμογή αυτής.

Γ. Με το άρθρο τρίτο, σε συνδυασμό με το άρθρο 36, παρ. 1 της Σύμβασης, ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος αυτής και του υπό ψήφιση νόμου.

Δ. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη από την:

α. Λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων εκ μέρους της χώρας μας για την αποτροπή πρόκλησης σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη ενός υδατορεύματος.

(άρθρο 7 παρ. 1)

β. Συμμετοχή της Ελλάδας στη χρηματοδότηση, κατασκευή και συντήρηση των συμφωνηθέντων έργων ρύθμισης,

(άρθρο 25 παρ. 2)

γ. Ανάληψη της υποχρέωσης για διατήρηση και προστασία των εγκαταστάσεων, των υποδομών και όποιων άλλων έργων, που σχετίζονται με τα διεθνή υδατορεύματα.

(άρθρο 26 παρ. 1)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν συμμετοχή εκπροσώπων της χώρας μας σε διαβουλεύσεις ή / και διαπραγματεύσεις, που λαμβάνουν χώρα, για την:

α. σύναψη, μεταξύ των Κρατών του υδατορεύματος, συμφωνιών για το υδατόρευμα, όταν ένα Κράτος κρίνει ότι απαιτείται προσαρμογή και εφαρμογή των διατάξεων της κυρούμενης Σύμβασης, (άρθρα 3 παρ. 5 και 4 παρ. 1)

β. Ρύθμιση θεμάτων, σχετικά με την δίκαιη και εύλογη χρήση των υδατορευμάτων.

(άρθρο 6 παρ. 2)

γ. Επίλυση συγκρούσεων που τυχόν ανακύψουν μετα-

ξύ των χρήσεων ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 10 παρ. 2)

δ. Ανταλλαγή πληροφοριών για πιθανές συνέπειες από προγραμματιζόμενα εκ μέρους της μέτρα στην κατάσταση ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 11)

ε. Αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν κατά την εφαρμογή προγραμματιζόμενων μέτρων, στην περίπτωση που: i) η εφαρμογή τους είναι ασύμβατη με τις διατάξεις της κυρούμενης Σύμβασης, ii) δεν τηρήθηκε η διαδικασία, σχετικά με την ειδοποίηση, iii) υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη εφαρμογής των προγραμματιζόμενων μέτρων, για σημαντικούς λόγους (ανθρώπινης υγείας, δημόσιας ασφάλειας κ.λπ.)

(άρθρα 17, 18 παρ. 2 και 19 παρ. 2)

στ. Λήψη αμοιβαία αποδεκτών μέτρων και μεθόδων πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 21 παρ. 3)

ζ. Διαχείριση ενός διεθνούς υδατορεύματος και την ενδεχόμενη καθιέρωση ενός κοινού προς τούτο μηχανισμού,

(άρθρο 24 παρ. 1)

η. Ασφαλή λειτουργία και συντήρηση, καθώς και την προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων έργων σχετικών με ένα διεθνές υδατόρευμα.

(άρθρο 26 παρ. 2)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τυχόν: α. Λήψη μέτρων για την: i) μείωση ή εξάλειψη των δυσμενών επιπτώσεων από βλάβες που τυχόν προκληθούν από τη χώρα μας σε άλλα κράτη του υδατορεύματος. (άρθρο 7 παρ. 2), ii) αποτροπή της εισαγωγής ξενικών ή νέων ειδών σε ένα διεθνές υδατόρευμα, καθώς και των δυσμενών συνεπειών στο οικοσύστημα (άρθρο 22), iii) προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και οποιαδήποτε προστασία διαταχθεί από το διαιτητικό δικαστήριο, (άρθρο 23 και άρθρο 7 του Παραρτήματος), iv) πρόληψη, μετριασμό ή εξάλειψη των πιθανών επιβλαβών καταστάσεων, καθώς και των καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης στα διεθνή υδατορεύματα από οποιαδήποτε αιτία,

(άρθρα 27 και 28)

β. Ίδρυση κοινών μηχανισμών και επιτροπών με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών του υδατορεύματος για τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών και την εν γένει εφαρμογή της Σύμβασης,

(άρθρο 8 παρ. 2 και άρθρο δεύτερο του νομοσχεδίου)

γ. Καταβολή αποζημίωσης, στην περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η προθεσμία απάντησης εκ μέρους της χώρας μας για συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων και εφόσον δεν συμφιλιίζεται με τις δαπάνες στις οποίες θα υποβληθεί για δράσεις που θα αναλάβει,

(άρθρα 13, παρ. 1 και 16 παρ. 2)

δ. Αξίωση για αποζημίωση που δύναται να προβάλει οποιοδήποτε κράτος του υδατορεύματος έναντι της Ελλάδας για δραστηριότητες αυτής στο έδαφός της, οι οποίες επέφεραν σημαντική βλάβη σ' αυτό. (άρθρο 32)

ε. Συγκρότηση εξεταστικής Επιτροπής, στο πλαίσιο επίλυσης των διαφορών που τυχόν ανακύπτουν μεταξύ των κρατών του υδατορεύματος και την επιβάρυνση της χώρας μας, κατά το μέρος που της αναλογεί από τις δαπάνες λειτουργίας της ανωτέρω Επιτροπής,

(άρθρο 33 παρ. 4 και 9)

στ. Αντιμετώπιση των δαπανών προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ή / και σε διαιτητικό δικαστήριο για: i) επίλυση τυχόν διαφοράς, που προκύπτει μεταξύ της χώρας μας και ενός Κράτους του υδατορεύματος,

στην περίπτωση που αυτή δεν επιλύεται με διαπραγματεύσεις ή συμβιβασμό, (άρθρο 33 παρ. 10), ii) οποιαδήποτε αμφισβήτηση σχετικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου,

(άρθρο 14 παρ.4 του Παραρτήματος)

ζ. Επιβάρυνση της χώρας μας κατά το μέρος που της αναλογεί από τις δαπάνες λειτουργίας του διαιτητικού δικαστηρίου για την επίλυση τυχόν διαφοράς,

(άρθρο 9 του Παραρτήματος)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από τυχόν ύπαρξη αξίωσης αποζημίωσης από τη χώρα μας, έναντι οποιουδήποτε Κράτους υδατορεύματος λόγω: i) παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, για συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων από αυτό, εφόσον δεν συμψηφίζεται με τις δαπάνες στις οποίες θα υποβληθεί το εν λόγω Κράτος για δράσεις που θα αναλάβει, (άρθρο 16 παρ.2) ii) δραστηριοτήτων αυτού στο έδαφος της Ελλάδας, οι οποίες επέφεραν σημαντική βλάβη στη χώρα μας.

(άρθρο 32)

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη-Κονίδα

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

επί του σχεδίου νόμου «Κύρωση της Σύμβασης για το δικαίο των χρήσεων των διεθνών υδατορευμάτων πλην εκείνων που αφορούν τη ναυσιπλοΐα»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται, επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, οι ακόλουθες δαπάνες:

1. Δαπάνη από την: α. Λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων εκ μέρους της χώρας μας για την αποτροπή πρόκλησης σημαντικής βλάβης σε άλλα Κράτη ενός υδατορεύματος.

(άρθρο 7 παρ.1)

β. Συμμετοχή της Ελλάδας στη χρηματοδότηση, κατασκευή και συντήρηση των συμφωνηθέντων έργων ρύθμισης,

(άρθρο 25 παρ.2)

γ. Ανάληψη της υποχρέωσης για διατήρηση και προστασία των εγκαταστάσεων, των υποδομών και όποιων άλλων έργων, που σχετίζονται με τα διεθνή υδατορεύματα.

(άρθρο 26 παρ.1)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν συμμετοχή εκπροσώπων της χώρας μας σε διαβουλεύσεις ή / και διαπραγματεύσεις, που λαμβάνουν χώρα, για την:

α. σύναψη, μεταξύ των Κρατών του υδατορεύματος, συμφωνιών για το υδατόρευμα, όταν ένα Κράτος κρίνει ότι απαιτείται προσαρμογή και εφαρμογή των διατάξεων της κυρούμενης Σύμβασης,

(άρθρα 3

παρ.5 και 4 παρ.1)

β. Ρύθμιση θεμάτων, σχετικά με την δίκαιη και εύλογη χρήση των υδατορευμάτων.

(άρθρο 6 παρ.2)

γ. Επίλυση συγκρούσεων που τυχόν ανακύψουν μεταξύ των χρήσεων ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 10 παρ.2)

δ. Ανταλλαγή πληροφοριών για πιθανές συνέπειες α-

πό προγραμματιζόμενα εκ μέρους της μέτρα στην κατάσταση ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 11)

ε. Αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν κατά την εφαρμογή προγραμματιζόμενων μέτρων, στην περίπτωση που: i) η εφαρμογή τους είναι ασύμβατη με τις διατάξεις της κυρούμενης Σύμβασης, ii) δεν τηρήθηκε η διαδικασία, σχετικά με την ειδοποίηση, iii) υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη εφαρμογής των προγραμματιζόμενων μέτρων, για σημαντικούς λόγους (ανθρώπινης υγείας, δημόσιας ασφάλειας κ.λπ.)

(άρθρα 17, 18 παρ.2 και 19 παρ.2)

στ. Λήψη αμοιβαία αποδεκτών μέτρων και μεθόδων πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης ενός διεθνούς υδατορεύματος.

(άρθρο 21 παμ.3)

ζ. Διαχείριση ενός διεθνούς υδατορεύματος και την ενδεχόμενη καθιέρωση ενός κοινού προς τούτο μηχανισμού,

(άρθρο 24 παρ.1)

η. Ασφαλή λειτουργία και συντήρηση, καθώς και την προστασία των εγκαταστάσεων, υποδομών και άλλων έργων σχετικών με ένα διεθνές υδατόρευμα.

(άρθρο 26 παρ.2)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τυχόν: α. Λήψη μέτρων για την: i) μείωση ή εξάλειψη των δυσμενών επιπτώσεων από βλάβες που τυχόν προκληθούν από τη χώρα μας σε άλλα κράτη του υδατορεύματος. (άρθρο 7 παρ.2), ii) αποτροπή της εισαγωγής ξενικών ή νέων ειδών σε ένα διεθνές υδατόρευμα, καθώς και των δυσμενών συνεπειών στο οικοσύστημα (άρθρο 22), iii) προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και οποιαδήποτε προστασία διαταχθεί από το διαιτητικό δικαστήριο, (άρθρο 23 και άρθρο 7 του Παραρτήματος), iv) πρόληψη, μετριασμό ή εξάλειψη των πιθανών επιβλαβών καταστάσεων, καθώς και των καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης στα διεθνή υδατορεύματα από οποιαδήποτε αιτία,

(άρθρα 27 και 28)

β. Ίδρυση κοινών μηχανισμών και επιτροπών με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών του υδατορεύματος για τη λήψη σχετικών μέτρων και διαδικασιών και την εν γένει εφαρμογή της Σύμβασης,

(άρθρο 8 παρ.2 και άρθρο δευτερο του νομοσχεδίου)

γ. Καταβολή αποζημίωσης, στην περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η προθεσμία απάντησης εκ μέρους της χώρας μας για συνέπειες προγραμματιζόμενων μέτρων και εφόσον δεν συμψηφίζεται με τις δαπάνες στις οποίες θα υποβληθεί για δράσεις που θα αναλάβει,

(άρθρα 13, παρ. 1 και 16 παρ.2)

δ. Αξίωση για αποζημίωση που δύναται να προβάλει οποιοδήποτε κράτος του υδατορεύματος έναντι της Ελλάδας για δραστηριότητες αυτής στο έδαφος του, οι οποίες επέφεραν σημαντική βλάβη σε αυτό.

(άρθρο 32)

ε. Συγκρότηση εξεταστικής Επιτροπής, στο πλαίσιο επίλυσης των διαφορών που τυχόν ανακύψουν μεταξύ των κρατών του υδατορεύματος και την επιβάρυνση της χώρας μας, κατά το μέρος που της αναλογεί από τις δαπάνες λειτουργίας της ανωτέρω Επιτροπής,

(άρθρο 33 παρ.4 και 9)

στ. Αντιμετώπιση των δαπανών προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ή / και σε διαιτητικό δικαστήριο για: i) επίλυση τυχόν διαφοράς, που προκύπτει μεταξύ της χώρας μας και ενός Κράτους του υδατορεύματος, στην περίπτωση που αυτή δεν επιλύεται με διαπραγματεύσεις ή συμβιβασμό, (άρθρο 33 παρ. 10), ii) οποιαδήποτε αμφισβήτηση σχετικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο ε-

φαρμογής της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου,
(άρθρο 14 παρ.4 του Παραρτήματος)

ζ. Επιβάρυνση της χώρας μας κατά το μέρος που της
αναλογεί από τις δαπάνες λειτουργίας του διαιτητικού
δικαστηρίου για την επίλυση τυχόν διαφοράς,

(άρθρο 9 του Παραρτήματος)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πι-
στώσεις του προϋπολογισμού των καθ' ύλην αρμόδιων
Υπουργείων, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Λ. Κατσέλη

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Κ. Μπιρμπίλη

Δ. Ρέππας